

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 11 / CJQD / 26.06.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CJQD\11CJQD\

Fitxer 11CJQD1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 11, dijous 26 de juny de 2025

Presidència de l'I. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 11 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio, acompanyat del vicepresident, Francesc de Dalmaes i Thió, i del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Judith Alcalá González](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Rosa Maria Ibarra Ollé](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Ester Capella i Farré](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica amb el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica sobre els plans d'acció del Departament (tram. 354-00125/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de compareixença d'una afectada per violència masclista institucional davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica perquè expliqui la violència que ha patit (tram. 356-00751/15). Ana Balsera i Marín, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença d'una afectada per violència masclista institucional davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica perquè expliqui la violència que ha patit (tram. 356-00752/15). Ana Balsera i Marín, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Irídia - Centre per la Defensa dels Drets Humans davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica perquè expliqui el seu informe anual (tram. 356-00761/15). Ana Balsera i Marín, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts, Andrés Garcia Berrio, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació 6 de Març per Juan Gabriel Rodrigo Knafo davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica perquè informi sobre el cas de Juan Gabriel Rodrigo Knafo, mort a Tarragona en les protestes contra la massacre de Vitòria del 3 de març de 1976 (tram. 356-00807/15). Jordi Bertran i Luengo, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Proposta de resolució sobre la necessitat de nous jutjats penals a Girona (tram. 250-00388/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 184, 52; esmenes: BOPC 229, 9).

7. Compareixença d'una representació de l'associació Hèlia davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre els objectius i les línies de treball de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes i sobre l'impuls d'estratègies a l'Administració pública per a garantir el dret de les dones, els infants i els adolescents a una vida lliure de violències masclistes (tram. 357-00457/15).

8. Compareixença d'una representació d'Almena Cooperativa Feminista davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre els objectius i les línies de treball de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes i sobre l'impuls d'estratègies a l'Administració pública per a garantir el dret de les dones, els infants i els adolescents a una vida lliure de violències masclistes (tram. 357-00458/15).

9. Compareixença d'una representació de Madres Protectoras davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre la violència masclista institucional (tram. 357-00530/15).

El president

Bon dia. Iniciem la sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del dia d'avui.

En primer lloc, els volia preguntar si tenen alguna substitució a comunicar.

Ana Balseira i Marín

Sí, per Esquerra Republicana, la diputada Tània Verge substituirà el diputat Joan Ignasi Elena.

El president

D'acord. Algun grup més?

Natàlia Fabian Corbacho

Bon dia. Per part del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, la diputada Conchi Jiménez substituirà la Lúdia Ferré.

El president

D'acord, gràcies. I entenc que ja estem. Alguna altra qüestió que es vulgui plantejar abans de...? *(Ana Balsera i Marín demana per parlar.)* D'acord.

Ana Balsera i Marín

Sí, des d'Esquerra Republicana, sol·licitaríem l'alteració de l'ordre del dia, ja que avui havia de comparèixer una representació de Mares Protectores, que vam aprovar fa uns mesos en aquesta comissió, però han estat citades les que, justament, avui, sotmetem a votació, que són altres afectades de violència masclista institucional. Llavors, el que demanaríem és que, un cop votem aquestes sol·licituds de compareixença, com ja han estat citades, puguin comparèixer i que a la propera comissió del juliol les mares protectores que havien de comparèixer avui puguin venir al juliol.

El president

D'acord. Entenem, llavors, que el punt número 2, que és el que s'havia de votar avui, llavors, en el cas que s'acordi de manera efectiva..., el 2 i el 3, en el cas que s'acordi..., en el cas que ho aprovem, llavors la substanciaríem avui.

I el punt número 9, que era el que s'havia de fer avui, quedaria pendent per la següent comissió. Ho dic, sobretot, perquè ho tinguem clar. No sé si algú té alguna cosa a dir.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, presidente. Entiendo que votaríamos una solicitud de comparecencia que, si se aprueba hoy, se va a sustanciar.

El president

Sí, el punt número 2 i número 3.

Alberto Villagrasa Gil

Claro, pero esto me parece un precedente un tanto peligroso porque, al final, podemos presentar personas, solicitudes, sin saber si se van a aprobar. Tenerlas aquí esperando, y es un agravio comparativo hacia otras solicitudes que se han aprobado y que están esperando a que comparezcan.

El president

Li puc informar que, en realitat, mira, el primer de tot, li demanaria una mica d'enteniment. Vam enviar un correu electrònic a tots els portaveus plantejant quines eren les seves prioritats. Aquesta Mesa i aquest president han fet l'ordre del dia, i el que li vull manifestar és que el que s'havia acordat que era el punt número 9 – el punt número 9–, i per un error de la pròpia..., un error, en lloc de convocar, perquè és un tema semblant, en lloc de convocar aquestes persones en concret, que s'havien aprovat al punt número 9, per un error, i no passa res, es cometien errors, s'ha convocat a les del punt número 2 i el punt número 3. Per això es planteja aquest canvi de l'ordre del dia. És un error i, a més, és un error humà del servei de la cambra.

Llavors, crec que, i li demano, si us plau, que tingui una mica de respecte quan passin aquestes qüestions.

Llavors, si li sembla bé, podem fer les votacions, i ja que estan aquí, si s'aproven, es substanciarien en el dia d'avui.

Rafael Villafranca Mercé

Només una observació. No és una mica de respecte d'enteniment, simplement ha expressat la seva opinió i vostè, en aquest moment, ho ha aclarit. Ara queda perfectament aclarit i l'error és comprensible, eh?

Alberto Villagrasa Gil

No es un tema de falta de respecto, es un tema de orden.

El president

Sí, sí, és un tema d'ordre, i jo li dic que igual és millor preguntar per què s'ha plantejat aquest error i no donar per fet que hi ha una voluntat, d'alguna manera, d'aquesta presidència o d'aquesta Mesa en aquest sentit.

Si els sembla bé, en aquest cas, el senyor Isaac Padrós?

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Aleshores, entenem que hi haurà tres compareixences igual, però es canvia els compareixents.

El president

Sí.

Isaac Padrós i Suarez

Clar, no sé si és la millor manera de procedir.

El president

A veure, en primer lloc, hauríem de votar el punt número 2 i el punt número 3, d'acord? Si s'aprova –si s'aprova–, la proposta és que es substanciï en el dia d'avui. Si consideren que no, podem votar ara i podem decidir no fer-la, no fer-ho, i aquestes ciutadanes que se'ls ha convocat... O sigui, per mi hi ha dues qüestions, si els hi sembla bé, votem les sol·licituds de compareixença i, en funció de si s'aproven o no, decidim si les substanciem o no. Ho dic perquè estem debatent sense saber si s'aprovarà la seva compareixença.

I els informo que el punt número 9 ha estat un error. Si se'ls ha convocat, és per un error, eh?

Isaac Padrós i Suarez

Clar, president, l'únic inconvenient que hi trobem nosaltres, des de Junts per Catalunya, que votarem a favor de totes les compareixences, i només faltaria, estem al Parlament i aquí tothom té dret a vindre a exposar les seves situacions. El que nosaltres sí que veiem més raonable..., per la nostra metodologia de fer les coses, ens treballem i ens preparem les compareixences. Si ve a comparèixer algú avui aquí, de cop i volta, sense nosaltres haver pogut preparar què ens pot dir, d'estudiar les seves... De fet, a mi, personalment, m'envien dies abans les presentacions que faran servir.

Clar, jo, des de la humilitat, eh?, hosti!, és una situació gairebé d'indefensió, fins i tot, eh?

El president

Sí, sí. Jo, els vull reconèixer, un cop més, que tenen vostès tota la raó, que això no és el procedir d'aquesta comissió i que, per sort, ahir la diputada d'Esquerra Republicana, ahir al vespre, al vespre, per això no s'ha informat abans, ahir al vespre, i ja d'entrada, diguem, es va adonar que el nom de les persones que s'havia

convocat per avui no eren les del punt número 9 que havíem de substanciar avui, sinó que eren del punt 2 i 3. Tot i així, la temàtica, el plantejament és exactament el mateix. Per això es va produir aquest error per part dels serveis de la cambra i per això els ho plantejem.

O sigui, entenem, fins i tot, que no estiguin d'acord. Simplement, jo el que els plantejo, m'ha demanat la paraula la representant d'Esquerra Republicana, és que fem les votacions i, després, decidim si la substanciem en el dia d'avui o no.

En tot cas, en la temàtica, són afectades per la mateixa problemàtica. Això no vol dir que, si consideren que no s'han de substanciar, no s'han de substanciar, i després decidim si la substanciem avui o no.

(Ana Balsera i Marín demana per parlar.)

Ana Balsera i Marín

Sí, president.

El president

Sí.

Ana Balsera i Marín

Jo, com deia el president ara mateix, és que la temàtica és la mateixa, totes són víctimes de violència institucional masclista, específicament del jutjat de VIDO número 2 de Barcelona, per tant, no canvia el contingut, perquè tant unes com les altres venen a exposar la mateixa temàtica.

El problema és que havien de venir unes i, per un error dels serveis de la cambra, s'han citat a les altres que votem avui. Però, vull dir, que la preparació que puguem fer del contingut de la compareixença és el mateix perquè venen a parlar de la mateixa qüestió.

Per tant, jo, aquestes ciutadanes que han estat citades i que estan de camí al Parlament, ja que estan aquí, jo faria que compareguessin.

El president

Llavors, si els sembla bé, no sé si... Sí, votem les sol·licituds de compareixença i, en cas d'aprovar-ho... Sí, si vol el senyor Isaac Padrós?

Isaac Padrós i Suarez

Només, re, una precisió. Podem votar la sol·licitud de compareixença per un costat i la substanciació per un altre?

El president

Això mateix.

Isaac Padrós i Suarez

Perfecte.

I en tercer lloc, plantejar-nos que vinguin tots el mateix dia, per optimitzar temps, recursos, etcètera.

(Veus de fons.)

O sigui, hi ha unes persones que han estat convocades i si... *(Veus de fons.)*

Mirin, jo, si us plau... Anem a votar les sol·licituds de compareixença i, en el moment que passem d'aquestes votacions, votem si les substanciem en el dia d'avui o un altre dia. D'acord?

Tània Verge Mestre

Afegir només una cosa, eh? Emfatitzar que és que estan aquí fora i ha sigut un error de la cambra, no ha sigut un error del nostre grup parlamentari. I que si venen a parlar de violència institucional i es troben en una altra institució, que, per un error, sí, humà, és igual, però els diu: «Miri, vostès han fet l'esforç, potser han demanat festa a la seva feina per venir aquí, però vagin cap a casa i ja vindran un altre dia», doncs, no ho sé, potser podríem tenir aquesta perspectiva amable.

El president

Si els sembla bé, jo crec que podem votar les sol·licituds de compareixença i, en funció d'això, després... Sí, té la paraula. I si és sobre això mateix, ja els dic que no donaré més paraules.

Alberto Villagrasa Gil

No, jo entenc que el número 2 i 3, que ho presenta Esquerra Republicana, m'expliquin una miqueta el contingut del punt perquè, clar, jo, amb l'enunciat que hi ha només, no entenc res.

El president

D'acord, d'acord, té sentit.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica sobre els plans d'acció del Departament

354-00125/15

I, d'alguna manera, en tant que s'ha demanat, passem a la votació del punt número 1 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica amb el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica sobre els plans d'acció del Departament.

Llavors, d'aquest punt número 1, vots a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença?

Dos, Grup Parlamentari de VOX i Grup Parlamentari del Partit Popular.

Vots en contra?

Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari de Socialistes, Grup Parlamentari d'Esquerra, Grup Parlamentari de la CUP i Grup Parlamentari de Comuns.

Ara, respecte al punt número 2 i el punt número 3, que si els hi sembla bé... *(Veus de fons.)* Ah, sí, el resultat.

Sí, ha estat rebutjada per 2 vots a favor i 3 en contra.

Moltes gràcies.

Sol·licituds de compareixences

356-00751/15 i 356-00752/15

Llavors, ara, tenim el punt número 2 i número 3. Si els hi sembla adequat, els votàriem de manera conjunta i, prèviament, tal com ha sol·licitat el Grup Parlamentari Popular, li donàriem la paraula al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que

és el sol·licitant d'aquests dos punts, per tal només que expliqui l'objectiu d'aquesta sol·licitud de compareixença.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Com diu l'enunciat, són afectades de violència institucional masclista. Són víctimes de violència masclista que, quan fan el pas, interposen una denúncia i van al jutjat, el que es troben són revictimitzades. I, llavors, volen explicar-nos el que han viscut durant el judici per part d'alguns jutges i és el que venen a explicar, com són víctimes de violència masclista i víctimes de violència institucional per part del tracte que reben els òrgans judicials.

El president

D'acord, procedim a la votació.

Punts a favor del punt número 2 i punt número 3?

A favor, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de la CUP i Grup Parlamentari de Comuns.

Vots en contra?

Grup Parlamentari de VOX.

I abstencions?

Grup Parlamentari del Partit Popular.

Ha estat aprovada. Hi ha 13 vots a favor, 1 vot en contra i 2 abstencions.

Llavors, procedim a la votació del punt número 4, sol·licitud de compareixença...
(*Veus de fons.*) Sí, això. Gràcies.

Primer, votem la sol·licitud de compareixença i, abans de la proposta de resolució, votem si la substanciem avui el punt número 2 i 3 o no.

Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Irídia - Centre per la Defensa dels Drets Humans perquè expliqui el seu informe anual

356-00761/15

Llavors, el punt número 4 seria la sol·licitud de compareixença d'una representació d'Iridia - Centre per la Defensa dels Drets Humans, davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica perquè expliqui el seu informe anual.

Vots a favor d'aquesta compareixença?

Grup parlamentari..., vots a favor, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari de Junts, d'Esquerra Republicana, de Comuns i de la CUP.

Vots en contra?

Del Grup Parlamentari Popular i Grup Parlamentari de VOX.

Quedaria aprovada per 13 vots a favor i 3 en contra.

D'acord.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació 6 de Març per Juan Gabriel Rodrigo Knafo perquè informi sobre el cas de Juan Gabriel Rodrigo Knafo, mort a Tarragona en les protestes contra la massacre de Vitòria del 3 de març de 1976

356-00807/15

El següent punt és la...

Fitxer 2

...sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació 6 de Març per Juan Gabriel Rodrigo Knafo davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre el cas de Juan Gabriel Rodrigo Knafo, mort a Tarragona en les protestes contra la massacre de Vitòria del 3 de març de 1976.

Vots a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença?

Grup Parlamentari Socialistes, de Junts, d'Esquerra Republicana, de la CUP i de Comuns.

Vots en contra?

Grup Parlamentari de VOX i Grup Parlamentari del Partit Popular.

Quedaria aprovada per 13 vots a favor i 3 vots en contra.

Ara, si els hi sembla bé, afegiríem aquest punt relatiu a si el punt 2 i 3, que s'ha aprovat en el dia d'avui i que han estat convocades, per error, en lloc del punt número 9, que teníem previst avui. Seria, si estem d'acord, que el punt número 9 quedaria pendent per la següent comissió i el punt número 2 i 3 se substanciaria en el dia d'avui.

Vots a favor?

Grup Parlamentari de Socialistes, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, de la CUP i de Comuns.

Vots en contra?

Grup Parlamentari de VOX.

Abstencions?

Grup Parlamentari de Junts i Grup Parlamentari Popular.

Quedaria aprovada per 10 vots a favor, 1 vot en contra i 5 abstencions. (*Veus de fons.*) Sis, disculpeu.

Jeannine Abella i Chica

Una pregunta, president. Llavors, entenent que s'han aprovat i que es substanciaran ara, els temps d'intervenció i si es faran conjuntament. Entenc que el 2 i 3 es fan conjuntament i hi ha cinc minuts i l'altra associació ho fa per separat i també cinc minuts? O sigui, seran...? Substanciem tres compareixences amb dos?

El president

El que farem és el punt número 2 i punt número 3, el que farem serà un temps d'intervenció conjunt de quinze minuts i després cinc els grups parlamentaris. Sí, quinze minuts és una intervenció conjunta. Si els hi sembla bé, podem fer-ho d'aquesta manera.

I el dia següent, la compareixença que està prevista de Madres Protectoras, seria també quinze minuts perquè són, diguem, dos blocs diferents d'alguna manera, d'acord?

Els ho agraeixo i, un cop més, els demano... (*Veus de fons.*) L'associació, digueu. Disculpeu-me. Avui, d'acord, els ho aclareixo. Avui tenim... Sí, sí, disculpeu. Avui tenim... A vegades un té al cap tot molt ordenat i no ho transmet bé. Disculpeu.

El que farem serà, ara tenim la proposta de resolució, després faríem un primer bloc de compareixences, que serien les dues associacions de manera conjunta, d'acord? I, posteriorment, faríem un petit recés i seria el punt número 2 i 3 que hem aprovat, d'acord? Serien dos blocs de compareixences en el dia d'avui.

Gràcies i disculpeu que no us ho he aclarit. I, de veritat, em sap molt greu aquest, diguem, error que s'ha comès i si no he entès bé, diguem, el que podia generar als grups parlamentaris.

Proposta de resolució sobre la necessitat de nous jutjats penals a Girona

250-00388/15

Llavors, passem al punt número 6 de l'ordre del dia, que seria la proposta de resolució sobre la necessitat de nous jutjats penals a Girona, per part del Grup Parlamentari de Junts, per un temps de tres minuts els grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Avui votarem una proposta fonamentada, clara i necessària, la creació de nous jutjats penals a Girona. La situació problemàtica que presenten els jutjats penals de Girona és de col·lapse i afecta l'agilitat i l'eficàcia de l'Administració de Justícia i perjudica greument la vida de molts gironins.

El president de l'Audiència de Girona ho va expressar amb claredat, és urgent actuar. Els jutjats penals gironins acumulen sobrecàrregues insostenibles. Només com a exemple, el Jutjat Penal número 4 supera els mòduls del Consell General de Poder

Judicial en un 189 per cent. Els assumptes en tràmit augmenten de manera preocupant, més d'un trenta per cent, i això només en aquest jutjat.

A més, tot i una davallada d'ingressos en alguns jutjats, la resolució augmenta, generant una pressió interna que pot afectar la qualitat de les resolucions.

A més, la llei és molt clara. Els judicis ràpids, segons l'article 800.3 de la LECrim, s'han de celebrar dins dels quinze dies següents a la citació. A Girona, l'espera, de mitjana, és de sis mesos, i hi ha molts casos que, fins i tot, triguen més d'un any i mig. I això no és justícia àgil, això és un dèficit de drets.

Per això, des de Junts, instem el Govern de la Generalitat a traslladar de manera immediata aquesta urgència al Ministeri de Justícia, que és qui en té la competència exclusiva.

Som conscients que som a mig any de l'aplicació de la Llei orgànica 1/2025, però els problemes de Girona són estructurals, i els ciutadans hi hem de conviure cada dia. Els gironins també volem rebre el mateix accés a una justícia penal àgil, segura i eficaç, com la resta de ciutadans.

Diputats, no votin només amb lògica de partit, votin pensant en els gironins i en les gironines, perquè aquest debat no va de colors polítics, sinó va d'igualtat d'oportunitats, va de territori i va de justícia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, que ha presentat esmenes a aquesta proposta de resolució.

Natàlia Fabian Corbacho

Gràcies, president. En primer lloc, agrair al company de Junts la bona predisposició a la negociació, malgrat que, finalment, no haguem pogut arribar a cap acord amb les esmenes que hem presentat des del nostre grup parlamentari.

I, com no pot ser d'una altra manera, compartim la preocupació per la càrrega de feina que arrossegueu els jutjats penals de Girona. Ara bé, creiem que aquesta

qüestió s'ha d'abordar amb responsabilitat, amb dades contrastades i no només amb declaracions d'intencions.

Ens sobte, en aquest sentit, que el Grup de Junts presenti aquesta proposta amb urgència, quan durant els anys que van formar part del Govern aquesta mateixa situació no es va abordar amb la contundència que avui es reclama.

De fet, les dades ho demostren, atès que, entre el 2021 i el 2023, es van crear només deu noves places de jutges a Catalunya. I, si mirem enrere, la creació de places ha estat intermitent i insuficient.

No estem aquí per fer retrets, sinó per explicar què s'està fent i quina és la nostra posició. I explicar que el Departament de Justícia, enguany, ha reforçat els jutjats penals 4, 5 i 6 de Girona, amb personal i prolongacions de jornades. A més, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha destinat un jutge d'adscripció territorial per reforçar el Jutjat Penal número 6 de Girona, de la sala de govern del TSJ.

I, per tant, basant-nos en les dades i informes estudiats, creiem que les mesures adoptades van pel bon camí i, a més, s'estan estudiant opcions de reorganització interna perquè la càrrega de treball es pugui repartir millor.

També hem de tenir en compte el marc normatiu, la Llei orgànica 1/2025 introdueix una nova estructura amb tribunals d'instància. I la Comissió bilateral Estat - Generalitat ha acordat incorporar més de seixanta jutges els propers tres anys. Això ha estat gràcies al diàleg i la cooperació entre les institucions.

Per tot plegat, ens abstindrem als punts 1, 2 i 3 de la proposta. Considerem que, abans d'exigir noves unitats judicials, cal fer una anàlisi rigorosa de la càrrega de treball, amb els criteris que estableix l'Ordre de justícia 1415/2018. I, si aquesta càrrega realment supera els límits, com sembla que podria ser, aleshores estarem al costat de qualsevol iniciativa per reclamar els recursos necessaris.

Als punts 4 i 5, sí que hi donarem suport perquè compartim la necessitat de millorar l'eficiència dels assenyalaments i fer un seguiment polític d'aquestes qüestions. Per això la nostra posició és clara, que és reforçar la justícia, però amb dades, amb planificació i amb responsabilitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que ha presentat també esmenes.

Ana Balseira i Marín

Gràcies, president. Agrair al company de Junts per Catalunya que hagi presentat aquesta proposta de resolució que ens permet parlar de la necessitat que tenim Catalunya de nous jutjats. Tenim un dèficit de fa molts i molts anys.

De fet, a la memòria del 2023 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya xifraven que Catalunya necessitava cinquanta jutjats més i, en dos anys, ja superem la xifra de vuitanta. Per tant, cada any que passa, els nostres jutjats estan més col·lapsats i amb el que vindrà ara, amb la nova llei d'eficiència processal.

Però avui posem el focus, precisament, en els de Girona. Fa més de vint anys que es denuncien les mancances, els procediments que es dilaten durant anys, que no donen sortida i, per tant, des d'aquí aprovarem aquesta proposta de resolució. Nosaltres ja anuncio que hi donarem suport i agraeixo el to i la predisposició que hagin acceptat la nostra esmena, ja que el text posava el focus només en els jutjats penals. I nosaltres, tal com recomana també el mateix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i l'Audiència de Girona, entenem que també fan falta un nou jutjat de primera instància i un nou jutjat del social. Recordem que la jurisdicció social va a tres anys vista per assenyalar un judici per un acomiadament. Per tant, no només ens centrem en els penals, sinó que hi ha altres jurisdiccions que també ho necessiten i, per tant, nosaltres hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. I gràcies al diputat Junts per la proposta de resolució.

Efectivament, tenim un problema greu, escolti'm, i és tan greu —és tan greu—, i ho denuncien els professionals que es dediquen a la justícia, és tan greu que estem a

punt d'arribar a un col·lapse a l'Administració de Justícia a Catalunya, no només a Girona, a Catalunya, però un col·lapse, per la deixadesa, que, precisament, no comparteixo el que deia el meu company que és competència exclusiva de l'Estat. No, escolti, la creació de modificació de la llei de planta correspon al Govern, però és a proposta de la comunitat autònoma i, a més, ho ha escoltat el Consell General de Poder Judicial.

O sigui, aquí hi ha culpes compartides, que han abandonat l'Administració de Justícia i han deixat que estiguem en una situació extraordinària en aquests moments. Per tant, des del Partit Popular recolzarem aquesta...

Però si que també m'agradaria fer referència a què, escolti'm, seixanta jutges fan falta en tres anys. No, escolti'm, ja no fan falta seixanta jutges, en fan falta moltíssims més, perquè, repeteixo, estem al borde del col·lapse.

I que ens digui el Partit Socialista que fa falta un estudi... Escolti'm, fa pocs dies es va publicar la memòria de l'Audiència Provincial de Girona. Això és un estudi, m'entén? Això és un estudi, eh? En què ens diuen la situació dels jutjats a Girona. No fa falta més estudis, fa falta llegir la memòria que ha fet l'Audiència Provincial de Girona. O la memòria que ha fet l'Audiència Provincial de Tarragona, que diu que hi ha una sala de l'Audiència Provincial de Tarragona que resol els recursos en quaranta mesos –quaranta mesos. Això és insostenible.

Per tant, des del Partit Popular donarem recolzament a aquesta proposta de resolució i a qualsevol que vingui per millorar l'Administració de Justícia. Però, escoltin, no ens fa falta només millorar els jutjats del penal a Girona, ens fa falta millorar tots els jutjats de Catalunya. Estem al costat d'un col·lapse absolut a l'Administració de Justícia a Catalunya per la deixadesa de qui ha governat Catalunya durant aquests últims anys i qui l'està governant en aquests moments.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara serà el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Evidentment, nosaltres també estem a favor d'aquesta proposta presentada, considerem que és un encert posar-la, doncs que la situació de la justícia i el col·lapse és d'una extrema gravetat. Extrema gravetat que ja va ser comunicada i informada a l'informe de la Fiscalia que es va presentar en una darrera comissió referent a l'exercici de l'any 2023, o la mateixa Sindicatura de Greuges, que va presentar un informe en el qual conclouia que l'Administració actual no podia assolir la Catalunya dels vuit milions de persones. I això afecta d'una forma greu i molt greu envers el tema de la justícia.

La justícia requereix immediatesa per la reparació del dany produït i també per clarificar quan abans doncs la situació d'aquestes persones que es puguin veure en una situació d'acusament o d'imputació.

S'ha dit moltes vegades que la justícia, evidentment, quan és lenta, deixa de ser justícia. Per tant, si volem garantir una justícia ràpida, eficaç i que sigui, per tant, pròxima als ciutadans i resoldre els problemes que sorgeixin a diari, doncs, evidentment, es necessita augmentar la dotació dels jutjats, no només dels d'instrucció i penal, sinó dels jutjats civils, que també tenen un col·lapse d'inclús..., per exemple, a la nostra província, de més d'un any, eh? I el tema de contenciós administratiu, hi ha vistes senyalades, per exemple, per tres o quatre anys.

Pel qual, per tant, estem a favor d'aquesta proposició. Entenem també que la llei d'eficiència processal no serà suficient per desfer aquest col·lapse.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el seu diputat Andrés Garcia Berrio per un temps màxim de tres minuts.

Andrés Garcia Berrio

Bon dia, gràcies, vicepresident. En primer lloc, volem agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució.

Entenem que és absolutament imprescindible augmentar el número de jutjats penals a Girona. De fet, el que caldria és assumir la responsabilitat compartida que tenim, tant el Govern que hi ha ara, evidentment, a l'Estat espanyol, però també a

Catalunya, per les responsabilitats compartides, però també els governs dels darrers anys, tant a Catalunya com a l'Estat espanyol, que no s'ha fet prou perquè la justícia sigui i es pugui garantir com un servei públic de primer ordre.

I, evidentment, jo crec que cal passar i mirar al futur i fer, efectivament, també... I veiem amb bons ulls l'esmena d'Esquerra Republicana perquè s'ha de poder garantir l'augment...

Fitxer 3

...necessari d'òrgans judicials, però també de funcionaris a tot, diguem, el conjunt de Catalunya, perquè el problema que tenim és que tot el que no pugui resoldre a nivell de resolució de conflictes, i que és la principal eina de resolució de conflictes a nivell institucional que tenim, més enllà que hi hagi altres models que també són imprescindibles i necessaris, és el treball que es fa per part dels òrgans judicials.

El que no pot ser és la demora que hi ha perquè, quan no funciona la institucionalitat, és més fàcil que apareguin altres opcions que volen agafar-se la justícia per la seva mà, i això no ens ho podem permetre. Per la qual cosa la solució de tot plegat aniria per decidir que, per exemple, en lloc de gastar-nos els diners en despesa militar de manera exacerbada, com alguns partits estan demanant, que, precisament, fem un pacte català, però també treballem per proposar des de Catalunya a la resta de l'Estat que es faci un pacte perquè els pressupostos de justícia realment estiguin a l'alçada de les necessitats que té la nostra societat, perquè un dels principals reptes que té la societat a dia d'avui i de cara al futur és aquest.

Perquè podem parlar de multireincidència, podem parlar de molts problemes de seguretat, però en cap cas se solucionaran si no tenim una justícia que sigui àgil, i això seria bo, i és bo, tant per les víctimes com, efectivament també, per les persones que s'enfronten a un procediment penal, per veure si són culpables o no, perquè han de continuar amb la seva vida, tant si són condemnades com si no.

Llavors, en aquest reforç i en aquesta proposta de resolució va en aquest camí, però sí que vull fer aquesta reflexió, diguem, com una qüestió en la que crec que hem d'elevat a les direccions dels partits i que hem d'agafar com un tema clau dels

propers anys perquè, sinó, ens anirem posant en més problemes de futur. I si volem reforçar la democràcia i les nostres institucions, cal fer un pas endavant per garantir el nostre sistema i model de justícia.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. El torn del Grup Parlamentari de la CUP i té la paraula a la seva diputada Maria Pilar Castillejo, per un temps màxim de tres minuts.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, vicepresident. Nosaltres, reiteradament, ja ho hem dit, la justícia és lenta, la justícia està col·lapsada, i això el que representa és que en realitat no fa justícia a les persones que s'hi adrecen buscant-la.

Per tant, aquest tipus de propostes d'anem a posar el focus en Girona, anem a sol·licitar l'ampliació dels jutjats amb la incorporació de l'esmena d'Esquerra, que mira no només la part penal, sinó també la social, i la primera instància, doncs tindrà el nostre recolzament.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. No tenint cap representació del Grup Parlamentari Mixt. Procedim a la votació d'aquesta proposta. (*Veus de fons.*) Ah, no, disculpin. El pronunciament... Avui no tinc..., no estic en el meu millor dia, sembla, eh? (*El presidentriu.*)

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Perquè sembla dimarts, avui, eh? (*L'oradorriu.*)

El president

Sí, no ho sé. En tot cas, té la paraula el Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Donar les gràcies a tots els grups parlamentaris que donaran suport a la proposta de resolució que presentem. I, dit d'avançada, Junts per Catalunya no defuig de les nostres responsabilitats. El que sí que és cert, i adreçant-

me ja més concretament al Grup Parlamentari dels Socialistes, poden votar el que a vostès convingui, només faltaria, és legítim, eh? Però si llegeixen només els verbs que fem servir en el punt 1, 2, 3, estem parlant de «traslladar», «reclamar» i «exigir», eh? Vull dir que, en el fons, traslladar una informació que ja tenim, vostès proposen de fer un estudi d'un altre estudi d'un estudi que ja està fet. És a dir, són el Govern dels estudis, de les comissions d'estudi. No es pot governar a base d'estudis, s'han de prendre decisions, cal actuar, el mateix president de l'Audiència ens ho exposa, no?

Per altre costat, també dona la sensació que els costi molt adreçar-se a Madrid i dir, escolti'm, que a Catalunya necessitem això, els exigim això, necessitem això, no? Així no es pot governar. És a dir, vostès tenen el mateix color aquí i tenen el mateix color allà i sembla que, tot i així, els costi moltíssim. Vull dir, ni proclames, perquè només fan que dir proclames, d'aquí quatre dies tenim entès o és possible que algú aparegui per Girona dient, anunciant que crearan quatre jutjats nous. Doncs gràcies per les seves abstencions.

Hem acceptat l'esmena d'Esquerra Republicana en el punt número 1. I els altres punts, que són el 2, 3, 4 i 5, si no recordo malament, queden tal qual.

Moltes gràcies.

El president

D'acord, moltes gràcies. Alguna proposta de votació separada? Crec que el Grup Parlamentari Socialista ha anunciat que vol votar de manera separada algun punt. Quins punts són?

Natàlia Fabian Corbacho

1, 2, 3 per un costat, i 4 i 5 per l'altre.

El president

D'acord, 1, 2, 3 per un costat, i 4 i 5 per l'altre. Estem d'acord?

D'acord, llavors, votem el punt 1, 2 i 3.

Vots a favor?

Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari de VOX, Grup Parlamentari de la CUP i Grup Parlamentari de Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Grup Parlamentari Socialistes.

Aquests punts quedarien aprovats per 13 vots a favor, 0 en contra i 5 abstencions.

Ara, el punt número 4 i punt número 5.

Vots a favor?

Quedarien aprovats per unanimitat.

Moltes gràcies.

Llavors, en relació amb el punt 2 i 3, els volia comentar que substanciarem després. Però sí que, abans de donar pas a les següents compareixences, els volia comentar que han demanat, i així hem vist amb bons ulls des de la Mesa, a l'igual que la que estava prevista, que donada la seva condició no es faci l'enregistrament per vídeo i això de la seva compareixença, donat la seva, diguem, delicada situació, això no vol dir que tingui tota la formalitat. Els hi anuncio que ho hem vist amb bons ulls. Quan es demana per aquests motius, entenem que és bona pràctica fer-ho d'aquesta manera per no impedir que ningú pugui comparèixer formalment.

No sé si algú té alguna objecció? En tot cas, la recolliríem. I, sinó, doncs fem un recés d'un minut per anar a buscar el... (*Veus de fons.*) Disculpi, portaveu.

Fem un recés d'un minut.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

D'acord.

Compareixences

357-00457/15 i 357-00458/15

Reiniciem la sessió amb la compareixença d'una representació de l'associació Hèlia davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre els objectius i les línies de treball de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes i sobre l'impuls d'estratègies a l'Administració pública per a garantir el dret de les dones, els infants i els adolescents a una vida lliure de violències masclistes, que se substantiarà de manera conjunta amb la compareixença d'una representació d'Almena Cooperativa Feminista davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar exactament sobre el mateix, sobre els objectius i les línies de treball de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes i sobre l'impuls d'estratègies a l'Administració pública per a garantir el dret de les dones, els infants i els adolescents a una vida lliure de violències masclistes.

S'han posat d'acord entre les dues entitats, llavors tenim quatre compareixents que ho faran per un temps conjunt, diguem, tindrien quinze i quinze, ho faran per un temps conjunt de trenta minuts. Després els grups parlamentaris tindran cinc minuts i hi haurà un temps conjunt de resposta per quinze minuts.

Llavors, avui tenim amb nosaltres la senyora Lorena Garrido, que és experta del Consell de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes i col·laboradora del grup de recerca Antígona, la senyora Montserrat Vilà Planas, directora de l'Associació Hèlia, la senyora Marina Oliva Seguro, responsable d'incidència de l'Associació Hèlia, i la senyora Júlia Vega Soria, sòcia fundadora d'Almena Cooperativa Feminista.

Moltes gràcies per la vostra feina, per l'informe que heu fet i per avui assistir a aquesta comissió. Teniu la paraula.

Montserrat Vilà Planas (directora de l'Associació Hèlia)

Molt bon dia. Moltes gràcies per l'interès mostrat per la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del Parlament de Catalunya per aquest primer informe de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes, OVIM.

L'any 2022 estàvem parlant amb les companyes de l'equip d'Hèlia dels acompanyaments del programa que tenim de Veïnes per Veïnes, i de com molt sovint les institucions no atenien amb la diligència deguda en els més de dos-cents acompanyaments que fem anualment a les dones que pateixen violències masclistes.

Les respostes a les queixes quedaven en què era un cas aïllat, que normalment no passava, que no es tenien dades, no es reconeixia com una violència estructural. Les mateixes advocades o els comentaris entre les dones eren si havíem tingut sort o no amb el jutjat o amb el fiscal o amb el funcionariat de torn, per tenir una interpretació i una aplicació correcta de la llei i per defensar els seus drets.

Així va néixer l'OVIM, Observatori de les Violències Institucionals Masclistes. Havíem de reaccionar davant dels casos de violències institucionals i era molt difícil fer-ho individualment. Havíem de tenir eines col·lectives per aconseguir,...

Fitxer 4

...ara que ja la Llei 17/2020 ens emparava, acabar amb aquestes revictimitzacions i vulneració de drets de les dones que acompanyem.

I com és que l'OVIM va néixer just el 2022? I què significa? Diu, és el fruit de la força de les dones en situació de violències masclistes. La lluita i les mobilitzacions massives generen consciència col·lectiva de les necessitats i de les discriminacions. Aquesta consciència condueix a l'organització per clarificar el que succeeix, en tant que fenomen social i polític.

El següent pas és sistematitzar les denúncies i els diferents responsables, tant les persones, uns homes agressors, com unes institucions i els poders econòmics, polítics i ideològics. El resultat condueix a enfortir les demandes de les dones perquè siguin exitoses i arribin a bon fi.

L'OVIM significa un instrument més, una institució col·lectiva amb el que s'enforteix el moviment de les dones per l'erradicació de les violències masclistes.

Ara, després de tres anys d'iniciar l'Observatori, hem presentat un primer informe de l'anàlisi que hem fet de les denúncies rebudes per mitjà del canal de denúncia.

Les dones són, amb els seus dolors i, sovint, amb els de les seves filles i fills, les que dia a dia ens han esperonat a construir aquest Observatori com a eina eficient per denunciar col·lectivament les violències institucionals masclistes que ens trobem en molts àmbits.

Una eina, l'OVIM, per poder fer incidència política i social per la defensa dels drets i les llibertats de les dones, la infància i l'adolescència.

Sabem que no és fàcil denunciar les administracions que t'han d'ajudar a sortir dels processos de violència. Encara hi ha moltes resistències a fer canvis, resistències a veure les violències institucionals com quelcom estructural que ha de transformar-se. Com diuen les dones, per sort, hi ha molt bones pràctiques de persones que sí coneixen, interpreten i apliquen les lleis, els protocols, el coneixement del fenomen, és a dir, fer la feina per defensar els drets i no caure altra vegada en no creure el relat de les dones, la infància o l'adolescència.

Trobarem aliades dins de les institucions exposant les bones pràctiques, però és necessari un treball col·lectiu, fent xarxa, com el que ens proposem a l'OVIM, per tenir les dades, els informes, treballar els patrons que es donen als casos de violència institucional.

D'aquesta manera, totes juntes, les entitats que acompanyem a dones i les dones agredides podem guanyar en coneixements, compartir estratègies d'èxit, compartir experiències de projectes o sectors que ja estan lluitant per aquests drets, que denuncien i que fan accions, i és amb elles, totes juntes, que som capaces d'avançar.

L'OVIM és un observatori estatal perquè tot el relacionat amb les violències institucionals masclistes té caràcter estatal, autonòmic i local. Totes aquestes instàncies són les que han d'actuar amb la deguda diligència.

Aquest informe ha estat possible gràcies a les dones que ens han compartit les seves doloroses vivències, incloent l'entorn d'aquestes dones, que també pateixen aquesta violència, i gràcies a les entitats que acompanyen les dones. I el canal de denúncia anònima és on comença tot.

Moltes gràcies i continuem, ara més en concret, a analitzar l'informe. Li passo la paraula a la Marina.

Marina Oliva Seguro (responsable d'incidència de l'Associació Hèlia)

Gràcies per convidar-nos i per ser aquí.

A mi m'agradaria començar la meva intervenció amb un dels relats que ens ha fet arribar una dona a l'OVIM, i diu així: «La realidad es que cuando eres víctima de violencia llegas a cuestionarte si lo eres. Nunca te acabas de creer que eres una víctima real, que aquello no fue tu culpa y que conviviste con un agresor, alguien violento, alguien que te pegaba, te gritaba y te insultaba, que aquello no era normal, que aquello no era justificable. Cuando parece que lo ves, cuando recoges el valor del suelo, te levantas y sales por la puerta decidida, te encuentras con una realidad tan triste como que las instituciones no te apoyan.» Això és el que estem intentant denunciar i visibilitzar des de l'Observatori.

El testimoni que acabo de llegir no és un cas aïllat, és una de les més de cent veus recollides al primer informe de l'Observatori, un projecte del qual formem part més de vint organitzacions feministes de tot l'Estat espanyol.

L'OVIM és una eina de transformació, és una aposta per posar el focus on allà, sovint, ens costa i ens fa por mirar, a les estructures institucionals que revictimitzen, silencien o culpabilitzen les supervivents de violències masclistes.

Fins a dia d'avui, hem recollit més de dues-cents cinquanta històries de violència institucional masclista a través del nostre canal de denúncia col·lectiva. Un espai que permet a les dones, al seu entorn i a les organitzacions que les acompanyen compartir les seves vivències en àmbits com el judicial, el policial, el social, el de salut, l'educatiu.

Sovint ho fan després d'haver-se vist immerses en un laberint institucional, on les institucions, en lloc de garantir els seus drets, acaben esdevenint part del problema i no de la solució.

Aquest canal, com ens han expressat moltes dones, és un espai que repara simbòlicament, però, sobretot i el més important, ens proporciona eines per investigar, per analitzar i per exigir canvis concrets a les polítiques públiques i a la resposta institucional actual. El que venim a compartir avui no són històries

personals, sinó patrons sistèmics de vulneracions de drets. L'Observatori recull, sistematitza i transforma els relats en evidència per fer possibles canvis estructurals.

Volem que al Parlament, i especialment a la Comissió de Justícia, escolteu aquestes veus, no només com a relats dolorosos, sinó com una crida a la responsabilitat institucional. Aquest és el punt de partida del nostre informe. I ara, la responsabilitat del canvi també és una miqueta vostra.

Li dono la pas a la Júlia, que sí us posarà i us compartirà moltes de les dades de l'informe.

El president

Sí, moltes gràcies. Les aniré també jo presentant, bé, així m'ho demanen també. Llavors, ara és el torn de la senyora Júlia Vega Soria, sòcia fundadora d'Almena Cooperativa Feminista.

Gràcies.

Júlia Vega Soria (sòcia fundadora d'Almena Cooperativa Feminista)

Bon dia a totes i a tots. Bé, aquest informe són dades..., les dades que anem a presentar avui són dades del 2024.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

No sé si vostès han pogut mirar l'informe que hi ha, és un informe de l'Estat espanyol, i una de les coses que he intentat avui és portar-vos dades només de Catalunya, perquè són, i crec que amb això és novetat i és primícia, perquè són, al cap i a la fi, on més proporció de casos que han arribat han estat de Catalunya.

Llavors, aquest Observatori es posa en marxa, més enllà que portem tres anys, és important saber que es posa en marxa al març del 2024, és a dir, que comença a rodar en aquest moment i que potser no tenim una grandíssima quantitat de casos, tot i que ara ja estem en dos-cents cinquanta, no?, però que, realment, simbòlicament són molt importants perquè són les veus de totes les dones que normalment no tenen veu i que, a través d'aquest canal, l'han pogut tenir.

Bàsicament, el que s'ha posat en marxa és un canal de denúncia col·lectiva a través de la pàgina web que té tres formularis diferents, que s'hi poden accedir: un directament per a les dones i persones adolescents, un altre per a persones de l'entorn i un altre per a organitzacions professionals o activistes.

En total, ens han arribat, al 2024, cent quaranta-tres denúncies de tot l'Estat espanyol, de les quals vuitanta eren de Catalunya. I d'aquestes vuitanta, setanta són les que hem considerat que eren violències institucionals masclistes, les altres deu eren altres tipus, tipologies de discriminacions o de violències.

A més a més... Bé, el fet de tenir aquests formularis, tenim, bàsicament, tota una sèrie de preguntes tancades, que són les que han permès fer tota l'anàlisi quantitativa, no?, però també tenim uns relats on expliquen els fets i la descripció de les violències institucionals masclistes que estan patint, que són les que permeten després fer una anàlisi qualitativa en base als patrons que us explicarem ara.

A més a més, hi ha tres casos paradigmàtics, que els recomano molt que els llegeixin, perquè els casos paradigmàtics ens permeten veure quina és la magnitud de la tragèdia, si em permeteu, no? Perquè veiem quina és la complexitat d'aquestes violències, que no venen soles d'una institució, sinó que hi ha molts actors, moltes institucions comparsades en aquestes violències institucionals.

Permet també veure quin és l'impacte en aquestes dones, no?, que potser les dades del propi canal denuncia no tant, i també aquesta intersecció entre la violència institucional masclista i la violència institucional racista, que ja veureu que està com molt embrancada. Així que els animo molt a llegir aquests tres relats.

A Catalunya han arribat setanta casos, que representen el seixanta per cent dels casos que han arribat al canal de denúncia col·lectiva, i la veritat és que la majoria han estat de la província, això són com dades provincials, l'organització és provincial, al ser de tot l'Estat, de la província de Barcelona, cinquanta-nou, i, de Lleida, doncs no ens ha arribat cap, de moment.

El perfil de les dones. Jo els hi deixaré de totes maneres, com que en l'informe no hi ha les dades de Catalunya, els hi deixaré aquest PowerPoint perquè el puguin tenir, perquè jo crec que pot ser il·lustratiu perquè tinguin les dades concretes, no?

L'edat majoritària del perfil de les dones que ens ha arribat és de trenta-u a cinquanta anys a Catalunya, no?, seixanta-u per cent.

I en relació a l'origen, dones de fora de la Unió Europea és el 48,6 per cent. Això incrementa respecte a les dades generals de l'Estat, que eren d'un trenta-tres per cent, és a dir, que en els casos de Catalunya hi ha hagut encara més representació de dones de fora de la UE. Això il·lustra que hi ha una sobre representació de dones migrants que estan patint aquestes violències institucionals masclistes, ja que, segons les dades de l'Idescat, el divuit per cent de dones, de persones estrangeres, són el percentatge que existeix ara a Catalunya.

En relació a les discriminacions, una de les coses que se'ls pregunta és si perceben que aquesta violència està vinculada a algun tipus de discriminació.

Perdoneu, perquè no es veuen molt bé els gràfics, perquè surten directament de la base de dades, no hem tingut temps de maquetar-los.

Però, bé, bàsicament, el masclisme és el més identificat, amb un seixanta-set per cent dels casos. Però, en segon lloc, i gens menyspreable, està el racisme o l'origen com una de les causes de discriminació, en un seixanta per cent dels casos. També surt la classe social, amb un vint-i-vuit; el capacitisme, en un vint-i-dos per cent. Aquí veiem com interseccionen els eixos d'opressió.

En relació a l'impacte i la revictimització, també se'ls pregunta sobre quines són les conseqüències que aquesta violència institucional ha tingut per elles. I conseqüències altes, només les que han assenyalat com a altes, emocionals i psicològiques, en un vuitanta-set per cent dels casos arribats de Catalunya s'han donat.

També, quan es pregunta sobre quines persones més han estat afectades a més a més d'elles, en el seixanta-dos per cent dels casos, més d'una persona. I en el cas de Catalunya, ha afectat, d'aquestes, filles i fills, amb un setanta-set per cent dels casos. És a dir, que sempre estem parlant d'una multivictimització amb aquestes violències masclistes.

En relació amb quins sectors o institucions s'han produït aquestes violències institucionals. Jo comentava que a Catalunya n'hi ha hagut setanta casos, però

després aquests casos, per aquesta complexitat, assenyalen a més d'una institució, d'acord?, perquè poden tenir aquesta multisectorialitat. Llavors, han sigut noranta-nou les institucions catalanes assenyalades a Catalunya com a responsables d'exercir violències masclistes.

I, majoritàriament, i estem en aquesta comissió avui, és la judicial, amb un quaranta-cinc per cent, les que han arribat més violències institucionals, vinculades al sector judicial. Seguit del policial, amb un catorze per cent, del catorze, un catorze per cent. I després, el social, un vuit per cent. O l'atenció integral amb violències masclistes, un sis. Però ja veieu que la diferència és com molt clara.

Una de les coses que hem intentat identificar, quines són les obligacions incomplertes. Quan parlem de diligència deguda, que ens ho diuen els nostres instruments internacionals, quines obligacions s'han incomplert.

Doncs el 94,9 per cent de les institucions catalanes que ens han arribat i han estat assenyalades impedeixen o obstaculitzen l'exercici de drets humans o l'accés a polítiques públiques.

La falta de diligència deguda ha estat en: reparar les violències masclistes, en un setanta-set per cent dels casos; prevenir-les, amb un setanta-tres; investigar-les i perseguir-les, en un cinquanta-tres, i sancionar-les, en un trenta-sis per cent dels casos.

En relació als drets vulnerats. Els drets que més han vulnerat han sigut el de la reparació integral, també el dret a accedir a un recurs efectiu, el dret a la seguretat. I aquí tenim tres drets que destaquem perquè tenen a veure amb les infàncies i les adolescències, que són el dret a la protecció en el si de la família, el dret a l'interès superior de nenes i nens, i el dret a l'adequada valoració de risc de la violència masclista en entorn de nenes i nens, persones menors d'edat.

I després, per sectors, l'anàlisi qualitativa. Jo comentava al principi que els relats ens permetien veure quines són les violències institucionals i d'aquí extreure els patrons, que també comentava la Marina, i això el que hem fet és ordenar-lo en drets. És a dir, que així a l'informe ho trobareu, una sèrie de drets amb una sèrie de patrons vinculats i després una sèrie de fragments que il·lustren, amb la veu de les dones, què és el que ha passat.

El relat més comú és el de dones, adolescents, nenes i nens que denuncien violència masclista per part de les seves parelles, exparelles, pares o figures paternes. Aquestes solen prolongar-se en el temps i, en intentar frenar-les, el sistema respon amb negligència i noves violències institucionals.

Per això dèiem que, normalment, va de la mà de diferents sectors que tenen violència. Un de cada quatre casos dels que han arribat...

Fitxer 5

...a Catalunya hi ha més d'un sector involucrat i, normalment, la combinació que més s'ha donat és de sector judicial i sector policial en el mateix cas.

Anem a centrar-nos un momentet en el sector judicial. Algunes xifres... Deixeu-me que agafi la «xuleta» perquè no veig ni jo el gràfic, eh?

Bàsicament, els serveis dins del sector judicial que han sigut més assenyalats és Judicatura, amb trenta-un casos, després els torns d'ofici i després el Ministeri Fiscal, dades de Catalunya.

I les persones, els agents, les persones agents que han estat més assenyalades són jutges i jutgesses, amb un seixanta-sis per cent dels casos; advocat o advocada d'ofici, amb un dinou, i fiscal, tretze per cent. Però ja veieu que la diferència és molt gran entre l'assenyalament que es fa directament als jutges i jutgesses.

I en relació als relats, el que hem fet és identificar quins són els patrons que s'estan produint vinculats a quatre drets molt importants que hem vist que es vulneren d'una manera sistemàtica, i ara els veurem.

Jo no llegiré els relats que teniu aquí escrits, els tindreu vosaltres també, també els teniu a l'informe, eh? Els tindreu vosaltres després. Si els voleu anar llegint mentre jo parlo, només parlaré de quins són els patrons.

Però un dels primers drets que es vulneren d'una manera sistemàtica és que es prioritzen els drets parentals sobre l'interès superior de fills i filles supervivents de violència masclista, quan hauria de ser a l'inrevés. Així ens ho diuen els instruments internacionals, així ens ho diu la Llei de Protecció a la Infància, la Llei Orgànica i la

Llei també d'infantesa catalana. I el patró que hem identificat és que s'obliga a què les i els fills maltractats es relacionin o, inclús, convisquin amb els seus pares agressors.

I d'aquí tenim, per una banda, que es concedeixen règims de visites a pares agressors, que seria com el mal menor, per dir-ho d'alguna manera, o s'arriben a concedir custòdies compartides amb pares agressors, com és el cas que està escrit aquí des d'un jutjat especialitzat.

També vinculat amb aquesta vulneració de l'interès superior de filles i fills, s'utilitzen arguments vinculats al fals síndrome d'alienació parental. El fals síndrome d'alienació parental significa, no sé si vostès estan familiaritzats, significa entendre que existeix una situació malaltissa per part de les mares que estan defensant i protegint els seus fills i filles i que s'estan reduint qüestions de violència masclista a conflictivitat entre el pare i la mare d'una manera sistemàtica, no?

I això, què estem veient? Això està prohibit per l'Organització Mundial de la Salut, també està prohibit, específicament, per la Llei d'infància, de la Llei orgànica d'infància.

I quins patrons específics trobem? Doncs que s'amenaça la mare amb la pèrdua de la custòdia de les seves filles i fills, i això està passant als jutjats, que hi ha retirades de custòdies arbitràries o el que..., ara teniu una altra compareixença, no?, de les Mares Protectores, el que elles anomenen «l'arrencament». I s'arxiva el cas sense arribar a judici d'una manera també bastant sistemàtica.

També el segon dret que es vulnera és el dret a la seguretat de dones, adolescents, nens i nenes que viuen violència masclista. I aquí trobem que es neguen mesures de protecció a les víctimes, tant perquè es deneguen ordres de protecció com a mesures cautelars, ordres de protecció que són molt importants com a principi de seguretat i de reparació, o que no s'apliquen mesures de protecció en el procés judicial per a les víctimes, no? Són els drets que estan recollits a l'Estatut de la Víctima dels Delictes.

Un altre patró general vinculat amb la seguretat, perquè l'altre, el que he comentat abans, està com molt denunciat públicament, però aquest, potser, segon no tant, i és que genera la coincidència en els mateixos espais de víctima i agressor. Hi ha

coincidència en les sales dels jutjats, que això s'ha dit molt, però després hi ha coincidència perquè moltes vegades s'obliga a visites supervisades amb les filles i fills, on la supervisió, en comptes de recaure en un servei neutral com podria ser un punt de trobada, està recaient sobre el propi pare o sobre la pròpia mare, havent una situació de violència masclista i reproduint-se en aquells espais, aquelles situacions torturants, no?, a les que se sotmet, en aquest cas, a la dona i també al seu fill o filla.

Un altre dret és que es neguen drets econòmics a les víctimes o supervivents. No es garanteix, per tant, el dret a la reparació a través de la compensació econòmica des dels jutjats, cosa que recull el Codi Penal i que les administracions públiques haurien de garantir.

I els patrons específics que trobem és que es desincentiven les compensacions econòmiques, es produeix cert diàleg, no?, amb les dones, una mica amb la idea que sentin aquella sensació que potser si demano diners o demano compensació és que no em creuran tant, no? I per tant, es desincentiven aquestes compensacions. O sotmeten les indemnitzacions a les sentències, com és el cas que ha succeït amb aquest relat que teniu aquí apuntat.

I, per últim, l'últim dret que hem trobat és que es vulnera el dret a l'assistència jurídica especialitzada i de qualitat, el torn d'ofici. La justícia gratuïta, sabem que aquí hi ha un biaix de classe, no?, i també un biaix d'origen, dones en situació administrativa irregular, hi ha una intersecció, evidentment, amb la pobresa molt clara i, per tant, accediran a la justícia gratuïta.

I el que està succeint és que es demostra, en general, una falta d'interès, dedicació, formació i especialització en l'advocacia del torn d'ofici, la qual cosa porta a cometre negligències. Sabem que això ho proveeix els col·legis d'advocacia, però també és cert que estan tenint, se'ls està pagant molt poc, això és cert, però, bé, al final, hi ha també un tema ètic que s'hauria de mirar.

I el que està passant, bàsicament, com a patrons específics, és que es denega o dificulta el canvi d'advocat d'ofici des de la pròpia institució. És a dir, que hi ha una indefensió per part de les dones que intenten aquest canvi i que no es produeix. No es tramiten mesures civils o altres procediments.

També una mica per aquesta desídia i per no fer més complex el cas, que això portaria a més hores de treball, no s'informa les víctimes sobre el procediment judicial. Moltes vegades no es presenta l'advocat o no es dona acompanyament lletrat, tot i que és obligatori.

I s'abreuja injustificadament el procés o s'ometen proves en la defensa, també amb aquesta idea de simplificar els procediments per part de l'advocacia d'ofici.

I res més, si després tenen més preguntes, encantada.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn de la senyora Lorena Garrido Jiménez.

Lorena Garrido Jiménez (experta del Consell de l'OVIM. Associació Hèlia)

Moltes gràcies. A mi em toca la part, diguem, més constructiva, que és donar els suggeriments de millora, perquè entenem que part d'aquesta queixa col·lectiva de posar veu a les dones té una funció reparadora, transformadora, de millorar la prestació de serveis de justícia, perquè també entenem que la millora de la impartició de justícia millora també la democràcia i, per tant, millora també el prestigi de les institucions.

Creiem que s'ha de garantir l'aplicació efectiva de la normativa internacional i estatal vinculada a la garantia de drets a una vida lliure de violències masclistes. Això significa també assegurar que els equips professionals tinguin capacitats, coneguin les seves obligacions, responsabilitat i puguin fer efectius els drets ja reconeguts.

El reconeixement de forma institucional i jurídica i el desplegament a les polítiques públiques del concepte de violència institucional masclista. Per exemple, els protocols específics en matèria de mutilació genital femenina, tràfic d'éssers humans, etcètera, a totes les formes de violència que contempla la nostra legislació a Catalunya.

La creació de mecanismes de supervisió i sanció de les actuacions institucionals de prevenció i reparació de les violències masclistes. Creiem també que s'han de fer accessibles la millora i la transparència en l'àmbit de la justícia del funcionament de

mecanismes de valoració ciutadana. Creiem que hi ha pocs espais, i per això té, diguem cabuda l'OVIM. Hi ha pocs espais perquè la ciutadania pugui valorar la prestació dels serveis de justícia.

S'ha de garantir que totes les administracions públiques amb competències en violència masclista compleixin aquesta obligació de donar resposta efectiva i en un termini raonable davant les queixes presentades.

S'ha de garantir polítiques públiques i serveis d'abordatge de les violències masclistes amb perspectiva de gènere, interseccional, antiracistes, perquè, com hem pogut veure a les dades, diguem, aquesta perspectiva també és una queixa a la veu de les dones, que estiguin centrats en la necessitat real de dones, nenes, infants i adolescència.

És necessari reforçar i aplicar i donar suport als enfocaments centrats en dones, nens, infants i adolescències que han estat víctimes o que han patit violències masclistes.

També s'ha de prioritzar les seves necessitats, desitjos, drets i perspectives en els processos de recuperació i reparació del dany, aplicant el principi de no repetició. I aquí faria, diguem, una explicació, perquè crec que en matèria internacional el principi de no repetició implica la no repetició de la violència en el cas concret, però també la no repetició en altres casos similars. I a vegades entenem, diguem, de manera restrictiva, que la justícia està intentant la no repetició, per exemple, mitjançant una ordre de protecció en el cas concret, però no estem revisant tots els mecanismes i l'estructura que ha propiciat aquesta violència.

Dic això perquè la violència és una situació que no és individual i la justícia a vegades té aquesta mirada de resoldre un conflicte individual i hem de pensar en la justícia com una qüestió estructural i, per tant, que les dades que l'Observatori ha presentat de violència institucional masclista també són dades estructurals de com està fent la resposta la institució, les institucions.

Hem d'aplicar transversalment la perspectiva d'infància i d'adolescència. O sigui, hem de fer també, diguem, la coexistència d'aquesta perspectiva de gènere, de violència masclista, però també de la protecció a la infància, perquè moltes de les

queixes que arriben és, justament, la no comprensió d'aquestes dues mirades, proteccions i garanties.

Ho dic perquè Ferrajoli, un teòric de la justícia, deia que la justícia no és tal quan no té garanties, per tant, hem de treballar també en la garantia d'aquests drets de la infància i de les dones, dels nens, nenes i adolescents, a viure sense violències masclistes.

S'ha d'aplicar transversalment en tots els procediments, especialment assegurant que aquest sigui un criteri fonamental en la decisió judicial sobre custòdia, règim de visita, valoració de riscos, intervenció familiar i garantir aquest dret superior a ser escoltades i a donar credibilitat a les seves veus.

Revisar també tots els estereotips vinculats a les persones que han patit violències masclistes per no, diguem, poder invisibilitzar mitjançant una hipotètica víctima ideal. L'accés al recurs no hauria d'estar condicionat a una valoració del risc o altres criteris on l'enfocament limiti aquest servei essencial o especialitzat.

Hem de garantir que la contractació i la licitació estiguin vinculades a institucions i serveis per a la reparació de les violències masclistes, respectin sempre les perspectives feministes de gènere i també la interseccional, incloent clàusules específiques de contractació i exigint l'especialització dels equips també en interseccionalitat i antiracisme com a criteris fonamentals.

Hem de garantir el dret de les víctimes a estar acompanyades per algú de la seva elecció, promoure el dret de la figura de l'acompanyament en els diferents sectors i contacte amb els àmbits de la justícia.

Hem de garantir que les mesures de protecció per a les víctimes de violència de gènere s'apliquin no només als processos penals, sinó també als processos civils. I també la garantia que les mesures civils i les mesures vinculades als nens, nenes i adolescents estiguin presents en l'àmbit judicial penal perquè també estan absents.

Establir l'aplicació automàtica de les mesures de protecció quan algú ho demani en casos de violència de gènere i de violències sexuals, evitant que la seva implementació depengui d'una sol·licitud prèvia de la defensa legal. Ja hem vist que

hi ha també queixa pel tema de la defensa legal, assegurant així una resposta immediata i efectiva.

Avui mateix, hem rebut un cas d'una dona que ha sol·licitat, perquè en el moment d'un judici, avui, no es sentia còmoda si no li posaven la mampara. I s'ha dit que si no ho havia demanat amb vint-i-quatre hores per la seva representació lletrada, no l'hi posaven. Això implica, diguem, una denegació d'accés a la justícia per una qüestió de no tenir la voluntat de posar un instrument, simplement, per la garantia. I això és del que estem parlant, de millorar la percepció i l'accés a la justícia en el cas concret.

Garantir estàndards clars i efectius en la implementació de protocols vinculats a les violències masclistes. He parlat de mutilació genital femenina, tràfic de sers humans, tots els protocols de violència en la parella.

Investigació dels casos de violència per evitar l'arxivament sistemàtic de les denúncies, donat el dèficit d'un estàndard de qualitat a les investigacions prèvies.

I promoure que les resolucions judicials en casos de violència de gènere també estiguin, diguem, alineades amb l'estàndard internacional de diligència deguda. Quan no tenim la diligència deguda, tenim violència institucional. Per tant, quan no tenim la diligència deguda en matèria de violències masclistes, tenim violències institucionals de caràcter masclista.

Realitzar una evolució estructural sobre el funcionament del jutjat VIDO, realitzar estudis sobre el seu funcionament, sobre com estan arribant a aquesta justícia, abordant la sobrecàrrega de treball, la falta de recursos, tal com ho ha assenyalat l'informe GREVIO el 2024. Hem d'entendre que els informes Sombra que es presenten al comitè de la CEDAW i al comitè GREVIO, el que són és un llistat de violències institucionals...

Fitxer 6

...de caràcter masclista per part de l'Estat, de l'Administració i de totes les institucions.

Hem de tenir més en compte que, a partir de l'octubre del 2025, els jutjats VIDO també seran els jutjats que assumiran tots els casos de violències sexuals.

Sobre les ordres de protecció. Hem de tenir més incidència en la implementació d'un mecanisme de concessió urgent d'ordres de protecció sense necessitat d'interposar una denúncia formal, permetent la seva concessió per a autoritats policials davant de situació de risc immediat, tal com es planteja en altres països com França, Regne Unit o Suècia. Ja sabem que, probablement, no sigui la competència d'aquest Parlament, però sí l'obligació d'incidència política perquè això sigui possible.

Desenvolupar eines unificades i compartides de valoració del risc, assegurant que aquesta valoració ocupi un lloc primordial a la fase de la instrucció, més enllà de la gravetat dels fets.

Recaptar i publicar dades sobre les ordres de protecció demanades i concedides desagregades per nacionalitat per prestar atenció en l'impacte de les dones que no tenen el seu origen, diguem, a la Unió Europea i que estan sobre representades a l'OVIM perquè necessiten un espai per visibilitzar la injustícia en la manca de, diguem, garanties en el seu dret a viure sense violències.

Analitzar les denegacions, mitjançant estudis i investigacions, de les ordres de protecció per veure quines són les barreres que estan dificultant l'accés a aquesta forma de justícia també durant el procediment.

Un seguiment adequat de com s'estan donant les custòdies i les visites, la prohibició de les custòdies a progenitors investigats o condemnats per violència de gènere, incloent les mesures cautelars. Un seguiment adequat d'aquestes custòdies i visites en casos on existeixen indicis de violència masclista.

Aplicar l'interès superior del menor, de la infància, assegurant mesures de protecció efectives i considerant els riscos de manera integral, incorporant el concepte de violència i la urgència en l'aplicació de conceptes com violència vicària.

Analitzar i supervisar els casos de separació forçada i retirada de custòdies arbitràries a través de mecanismes i de revisió dels criteris unificats. Aquesta anàlisi s'ha de realitzar de manera periòdica i independent. Del que estem parlant és que

ens manquen sistemes d'avaluació de com s'està impartint la justícia en els casos de violència masclista.

Capacitar en perspectiva de gènere, però capacitar no només, diguem, de fer una formació *online*, sense càmera, on la gent pugui, diguem, estar fent una altra cosa, sinó una formació i una capacitació que realment pugui fer una transformació.

Realitzar aquesta avaluació i seguiment de la qualitat del torn d'ofici en violència de gènere que permeti realitzar un filtre de revisió i de qualitat.

Garantir que les víctimes puguin demanar un canvi d'advocat o d'advocada sense la necessitat d'una burocràcia i justificació que a vegades, diguem, fa impossible aquest canvi, aquest relleu.

El president

Disculpi, res...

Lorena Garrido Jiménez (experta del Consell de l'OVIM. Associació Hèlia)

He d'acabar.

El president

No tenim un minutet més, però...

Lorena Garrido Jiménez (experta del Consell de l'OVIM. Associació Hèlia)

Un minutet, acabo.

El president

D'acord. Gràcies.

Lorena Garrido Jiménez (experta del Consell de l'OVIM. Associació Hèlia)

I, finalment, també fer una relació entre el sistema específic d'impartició del sistema judicial amb el sistema policial perquè estan absolutament interconnectats des del primer moment. El sistema policial és el primer accés moltes vegades a la denúncia i després al sistema judicial.

I acabo en el minutet. Necessitem que la diligència deguda estigui present a les polítiques públiques de justícia i la violència institucional masclista tingui els canals

de reparació i no repetició adequats que garanteixen el dret a viure sense violències masclistes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies per la seva compareixença. I agraiïm, sabem que el temps és limitat, però, bé, hem tingut una mica de flexibilitat, però, al final, hem d'anar de cara a la resta de compareixences que sempre tenim, amb una mica de flexibilitat, però tenim un marge. I després, en tot cas, tindran el temps de rèplica.

Ara seria el torn dels grups parlamentaris. Començaríem pel Grup Parlamentari que ha sol·licitat la compareixença, que seria el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per un temps de cinc minuts.

Gràcies.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. I ens agradaria començar agraint moltíssim la tasca que feu des de l'Observatori i, de fet, de les entitats que sosteniu l'Observatori, que l'heu impulsat, això és una coalició molt gran, una aliança molt gran d'entitats, però Hèlia i Almena sou dues entitats referents que heu liderat molts projectes importants en aquest país de sensibilització respecte a les violències masclistes, d'incidència política per fer moure les institucions, de presentació de propostes, perquè aquesta és una tasca que ens ha d'ocupar al conjunt de la societat i tots els actors, no?, perquè tenim capacitats diferents de detecció, de treballar conjuntament, al final, de garantir els drets.

I sense voluntat d'explicar el que ja s'ha explicat, però crec molt important en aquesta comissió recordar el concepte de diligència deguda, perquè potser després sentirem algunes intervencions que es pensaran que això és un invent, un invent feminista o un invent vostre mateix, de les companyes feministes que avui heu vingut a presentar-nos aquest estudi.

És, simplement, una necessitat de resposta àgil, ajustada a cadascun dels casos, no en genèric, que tingui en compte tots els danys causats i, per tant, que els pugui reparar tots, però, al mateix temps, que pugui també prevenir, tenir en compte que,

fins i tot, la manca de descoordinació de les administracions pot causar violència institucional, perquè pot fer que les dones hagin d'anar a picar a quaranta portes, que no té per què ser una violència. De fet, pressuposarem que no hi ha voluntat de dany per part de les administracions o per part dels servidors i servidores públiques envers les dones o els seus fills i filles, però que per manca de coneixement, per negligència, per omissions, com deia, per descoordinació, pot provocar aquest efecte.

Això està recollit al Conveni d'Istanbul, el concepte de diligència deguda. Per tant, el que hem de fer el conjunt d'administracions públiques és donar-hi compliment. És el document de referència o el tractat de referència a nivell internacional més proper que tenim.

Ho tenim recollit també la llei, de manera pionera, des de l'any 2020, a tot l'Estat. Per ser una victòria del moviment feminista i pels grups que, segurament, hi posaran més recel, és constitucional. El 2024 el Tribunal Constitucional li va donar l'okay. És el que es tracta, de garantir drets humans.

En els darrers mesos, des del Parlament s'ha anat fent feina, a través del que és la tasca de control al Govern i d'impuls a l'activitat de Govern, anar introduint a través de mocions la traducció pràctica d'aquesta diligència deguda que reforça el que s'havia fet des de Govern, a l'anterior legislatura, i que reclamem que algunes coses surtin ja. De fet, el primer acord de Govern que es va aprovar a l'anterior legislatura va ser sobre violència institucional. I anava a les dimensions estructurals de coses que sabíem que trigarien temps a canviar, des de les eines de valoració de risc, dels cossos de seguretat, però també de l'àmbit policial, l'elaboració del protocol marc que ja és en la perspectiva de diligència deguda i també tots els protocols sectorials que l'havien de seguir, que són alguns dels elements que heu apuntat aquí.

En les dues mocions més recents que s'han aprovat, una sobre, concretament, l'àmbit de la justícia, aquest informe que reclameu de les ordres de protecció per jutjat, per poder identificar què està passant, doncs, en principi, al juliol hauria de ser publicat.

Una moció més recent, l'anterior la va presentar Esquerra, una més recent que va presentar Comuns i que hem incorporat també a través d'esmenes i el treball conjunt,

doncs qüestions molt bàsiques que heu comentat vosaltres, com, per exemple, doncs que per eliminar l'aplicació del SAP cal una vigilància activa de tots els agents que emeten informes als jutjats. No n'hi ha prou només en prohibir-lo. Igual que seria el cas, no?, de l'aplicació del decret llei de violència vicària, per exemple, que ja estableix que amb indicis és suficient per evitar tota comunicació, ja no diguem estades, no?, sinó també la comunicació entre el pare agressor i les criatures.

Tenim la Llei 5/2008 oberta, ara mateix, no encara, és a dir, en treball previ. Vam presentar dues proposicions de llei, que fusionem ara, i un dels àmbits on incidim és en la violència institucional, en qüestions bàsiques com les que he comentat fins ara, que quedin establertes per llei, però també incorporant el racisme institucional per aquesta interacció que heu apuntat vosaltres, com intersecciona la violència masclista en l'àmbit institucional amb el racisme institucional i que provoca aquests tractes discriminatoris en l'atenció, una manca de resposta adequada.

La formació obligatòria per a tots els agents i que incorpori també la perspectiva antiracista, perquè sinó això seguirà passant.

Que hi hagi l'obligació de les administracions –trenta segons, president– de facilitar també la informació de manera fàcil, accessible per a totes les dones, perquè a vegades el que hi ha és un sentiment d'indefensió perquè els procediments burocràtics tenen un llenguatge que no arriba.

I vam incorporar també a la moció el suport cap a l'Observatori, perquè pugui ser una estructura de país en aquest sentit, perquè és evident que aquestes dades no les pot recollir la mateixa Administració. Ha d'aprendre a recollir-ho, però fins que no ho sàpiga fer necessita un agent extern, perquè, a més, són diferents administracions les que poden produir aquesta violència institucional.

Com deia, feu una tasca imprescindible. Si teniu també propostes concretes de modificació en l'àmbit legislatiu, us agraïrem molt, doncs, que ens les compartiu avui o més endavant.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Jeannine Abella i Chica

Sí, moltes gràcies, president. Agrair a les quatre compareixences, les explicacions, la feina que feu i, sobretot, aquest acompanyament continuat a les víctimes.

I és que, al final, tenim molt clar quin és el canal que s'ha de seguir amb l'agressor o amb el presumpte agressor, però no tant què passa quan es presenta una denúncia i tots els agents que intervenen, que és el que hem estat parlant de violència institucional.

I és que potser toca replantejar-nos quin ha de ser el procediment des que una víctima o una dona entra per la porta d'una comissaria, passant per l'ordre de protecció, si és que la demana, la compareixença, perdó, fins al judici, també entenent qui i com ha d'acompanyar aquesta víctima i també, molt important, com s'interpreta o quina interpretació fan en seu judicial de l'interès superior del menor.

I és que a Catalunya tenim una llei pionera sobre el dret de les dones a erradicar la violència masclista, però en altres temes anem molt endarrere i un d'ells, en el que ens agradaria centrar-nos avui, és el tema d'infraestructures, perquè en parlem molt poc, però des de Junts entenem que condiciona molt.

No pot ser que a molts jutjats de Catalunya sigui pràcticament impossible que víctima i agressor es trobin en seu judicial. Perquè, si per un moment ens fem a la pell d'aquella dona que decideix anar a interposar una denúncia contra la seva parella, l'exparella, contra el pare dels seus fills, de seguida podem entendre que en aquelles primeres hores el fet de tenir contacte visual amb l'agressor, de veure'l emmanillat o que pels passadissos s'hagi de sentir, això és culpa teva o el mal que els estàs fent als teus fills, per dir alguna cosa suau, doncs fa que, a l'hora de declarar, l'exposició no sigui tan clara o, fins i tot, es decideixi retirar la denúncia per aquesta coacció. Per tant, entenem que adaptar les instal·lacions judicials de tot el país hauria de ser prioritari.

I la prova que ens hem de replantejar tot el procediment és que, en moltes ocasions, no té res a veure la declaració que fa la víctima amb seu policial, acompanyada del seu advocat o advocada i de l'equip del GAP, amb la que s'acaba fent a la compareixença del 544 ter o al propi judici.

Un altre aspecte important, del qual en podríem parlar abastament i que avui no donarà temps, és el tema dels judicis ràpids i de les conformitats, com es conformen les dones, en quines condicions i quins condicionaments tenen a l'hora de prendre una decisió que després resulta irreversible.

I en l'àmbit de la violència institucional, nosaltres entenem que n'hi ha de dos tipus, la de per omissió o deixadesa de funcions, i aquí podríem parlar del tema dels protocols, perquè és cert que tenim molts protocols, però, ja ho hem dit altres vegades, si seguir un protocol es tracta d'agafar una llista i anar fent tics verds al que s'ha complert, però no som capaços d'adaptar-nos a la realitat o a la situació en què es troba cada dona en cada moment, no serveixen per res. I ja més greu, doncs aquesta violència institucional volguda.

Aquí queda un llarg camí per recórrer i la nostra feina, com a diputats i diputades, ha de ser fer tot el possible per ajustar la regulació i acabar amb aquest tipus de violència, que, en moltes ocasions, i també ho heu explicat, no és tan evident com les altres, perquè potser a la víctima li costa més de detectar, es pensa que és normal per desconeixement o per no conèixer els propis protocols, perquè també hem d'entendre que ningú es prepara per anar al jutjat a interposar una denúncia i encetar tot aquest camí, o li costa de denunciar, ja que té un procediment principal obert, que per a ella és el més important, doncs perquè hi ha en joc el tema de la família en moltes ocasions. I també, com vostès han dit, doncs que molts cops no es reconeixen com a víctimes.

El tema de la formació de tots els operadors jurídics és molt important, i sempre combinada amb aquesta empatia i professionalitat que haurien de tenir totes les persones que intervenen en un procediment d'aquestes característiques.

I voldria acabar agraint-los la feina de nou i agafant el compromís, ja que aquí al Parlament la nostra feina és fer lleis, de treballar-hi, d'ajustar-les, reajustar-les...

Fitxer 7

...i, sobretot, treballar amb el tema de la reparació, de la prevenció i de la investigació i les sancions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, president. En primer lloc, agrair-los la seva compareixença, i els ho diu algú que ha estat vint-i-un anys al torn de violència sobre les dones, defensant a les dones als jutjats de guàrdia, perquè des de l'any 99, quan el Col·legi d'Advocats de Reus va ser el primer de Catalunya a fer un torn especial, fins que vaig entrar en política i que vaig haver de deixar-ho per incompatibilitat.

I, mirin, els diré una cosa, les coses més dures que jo he vist en els meus quasi quaranta anys d'exercici professional han sigut en aquest torn. Coses extraordinàriament dures. I, per tant, agrair-los la seva dedicació perquè jo crec que és fonamental.

Sí que crec que hem evolucionat. Ja dic, vaig entrar en un torn que llavors no era obligatori, que el vam crear al Col·legi d'Advocats de Reus de manera voluntària, perquè no existia per la llei. Li parlo de l'any 99.

Sí que s'ha produït una evolució important, no? O sigui, efectivament, ens trobàvem amb situacions duríssimes, no només per assistir a la dona, sinó també als jutjats, amb falta de comprensió per part de molts òrgans. I jo crec que això en els últims anys ha canviat moltíssim. I que en aquests moments sí que hi ha una conscienciació important sobre això.

I he estat mirant l'informe i les dades. Jo crec que les dades, a pesar que hauríem de buscar la zero i que no hauria d'haver cap tema de violència institucional i que hem de continuar treballant per això, estem parlant que a Catalunya es van tramitar 25.486 procediments per denúncies de violència masclista, de les quals tretze mil van ser denúncies als Mossos i 11.784 # (2.02) del Col·legi d'Advocats de Barcelona, sense comptar els altres col·legis d'advocats, no?

Les denúncies que vostès formulen són 154 a Barcelona, onze a Tarragona i quatre a Girona, no? Estem parlant d'un u per cent dels procediments. Hem d'acabar amb aquest u per cent, però estem parlant ja d'un percentatge..., això.

Efectivament, és preocupant les denúncies que parlen vostès sobre que el percentatge més alt, em penso que deien un trenta-u per cent... Ja m'he perdut en les dades... No, perdó, un quaranta-cinc per cent en l'àmbit judicial, no? És important que això..., hem de treballar-ho i és importantíssim per això.

Però sí que, permetin..., jo he sigut degà d'un col·legi d'advocats durant tretze anys, he sigut president del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya i no comparteixo amb vostès l'anàlisi sobre el torn d'ofici. Els advocats del torn d'ofici estan extraordinàriament preparats. No hi ha ningú que pugui accedir al torn de VIDO sense fer un curs específic de preparació, amb un temari específic, sense haver acreditat, a més, experiència anterior. Jo crec que tenim un sistema de torn d'ofici que dona una d'això.

Parlàvem vostès del canvi d'advocat. Escolti'm, no es pot canviar l'advocat sense una justificació, facilitar el canvi d'advocat. Mirin, els hi posaré un exemple. Quan jo era degà del Col·legi d'advocats, sap qui demanava més canvi d'advocat? Sap qui demanava més canvi d'advocat? Els homes d'una certa religió que els defensava una dona. I em van negar sempre perquè no es podia admetre aquest canvi d'advocat. El canvi d'advocat ha de tenir una justificació.

Si creiem que aquest advocat està suficientment preparat, perquè així ho exigim, o l'apartem del torn d'ofici, i l'apartem, i això hi ha expedients i hi ha advocats que se'ls aparta perquè no presten el servei, lògicament, en tot col·lectiu hi ha gent bona i gent dolenta. Però el tema del canvi d'advocat, jo crec que hi ha d'haver un mínim de justificació perquè es produeixi aquest canvi d'advocat. Ha d'haver una causa que permeti..., a més, en una qüestió d'aplicació de la llei de justícia gratuïta, perquè permeti aquest canvi d'advocat.

Però, repeteixo, escolti'm, crec que els col·legis d'advocats fan una extraordinària labor amb el tema. Hem sigut nosaltres els que moltes vegades, amb els nostres cotxes i amb les nostres d'això, hem hagut d'acompanyar les víctimes perquè l'Administració pública no posava mitjans per a les víctimes de violència. I hem sigut els advocats els que hem estat al costat de les víctimes. Per tant, permeti'm que faci un homenatge aquí als advocats que s'han dedicat, precisament, a defensar, quan encara no era obligatori, amb uns torns específics, a les dones.

Els podria explicar cinquanta mil experiències, ja li dic, en vint-i-un anys atenent a dones, aixecant-me a les quatre del matí per anar-me'n a la comissaria a defensar una dona que estava en una situació extraordinàriament complicada. I, per tant, crec que d'això.

Sí que, efectivament, crec que hauríem de millorar el que vostès han dit, no?, i ja han comentat, el tema amb els jutjats, no? Sí que poden donar-se casos i crec que... El que m'agradaria preguntar-los, d'aquests casos amb l'Administració de justícia, quins han formulat la denúncia o s'ha formulat algun tipus d'actuació per part de l'OVIM, o tenen vostès constància, si s'ha anat al Consejo General del Poder Judicial, que és qui té les funcions d'inspecció dels tribunals, o si s'hi ha fet alguna altra cosa.

Per últim ja —em passo del temps, president, dos segons—, el tema de les ordres de protecció. A veure, estem en un estat de dret i hi ha el dret a la defensa, que és un element essencial de la nostra societat. Una ordre de protecció, que és limitativa de drets, sense un jutge que la doni, ni aquí ni en cap país europeu es permet, directament, sense la supervisió d'un jutge o un fiscal, que hi ha països que tenen la instrucció per part dels fiscals.

Per què? Perquè és una ordre, és una limitació de drets i el nostre sistema de drets fonamentals, precisament, la Declaració Universal de Drets Fonamentals, no permetria una restricció de drets fonamentals, provisionalment, com passa amb la detenció, quaranta-vuit hores, però sempre sobre la supervisió d'un jutge, no?

I crec que sí que hem d'analitzar aquests casos, que sembla ser que hi ha alguns jutjats en què hi ha un índex de negació d'ordres de protecció excessiva, però hauríem d'anar a mirar una mica quins recursos s'han interposat, quines són les decisions que ha pres l'audiència i mirar una mica la d'això.

Acabo. Reiterar l'agraïment per la seva labor. Repeteixo, és fonamental que hi hagi aquesta labor de protecció en aquest treball. I els ho dic, el que més he vist en la meva vida professional ha sigut en temes de violència sobre les dones.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, moltes gràcies, president. Bé, jo agrair la compareixença de les persones que avui ens han exposat la situació, la greu situació que viuen moltes dones maltractades. I ratificar el que ha dit el meu company, també com a advocat, el senyor Huguet.

Simplement, bé, volia fer algunes apreciacions. Per suposat, la violència té un component masclista, existeix, el que no vol dir que qualsevol agressió a una dona s'hagi de considerar com a masclista, ni que tots els homes siguin agressors potencials, com així ha donat a entendre, em sembla, la senyora Júlia Vega quan estava exposant, no? S'ha de distingir una cosa de l'altra.

Així doncs, estem per la defensa de les víctimes, perquè tots tenim l'obligació moral de fer-ho i, a més, estem a favor que es tingui una major sensibilització sobre el tema de la situació que pateixen de maltractament moltes dones.

Ara bé, també volem dir que el que volem també és que disminueixi la instrumentalització política. I que, quant a la polarització, o a vegades, inclús, a la criminalització dels homes, quant als termes que s'utilitzen, a vegades es podrien buscar altres termes, però és un tema a vegades d'aclarir, no?

Els diners. Doncs s'ha de dedicar el temps i els diners a millorar l'assistència i la protecció de les maltractades i de les persones maltractades, de les dones, i no a vegades amb raons ideològiques de fer un confrontament.

S'ha parlat de... Bé, la senyora Júlia Vega ha donat unes dades molt eloqüents, bé, ha dit que de les noranta-nou institucions que hi ha assenyalades, diguem, pel tema de..., bé, que, en segons quins moments, doncs eren les que tenien menys sensibilitat amb el tema de la situació de maltractament que pateixen moltes dones, doncs, en primer lloc, estan els jutjats, no?, l'activitat judicial.

Aquí, bé, ha parlat de la judicatura, la fiscalia i el torn d'ofici. Jo també aquí vull donar un vot a favor dels torns d'ofici perquè, a veure, aquesta situació que heu dit que es vulnera l'accés a la justícia de moltes dones o que hi ha falta d'interès per part dels advocats, en primer lloc, a veure, si es dona, es dona per tothom, perquè jo he vist

torns d'ofici que també hi ha gent que s'ha queixat de la falta d'interès que poden tenir alguns advocats o que es vulnera, inclús, aquest accés a la justícia, els homes. Però també vull dir una cosa, a veure, els advocats del torn d'ofici, normalment, exerceixen la seva funció amb una exemplaritat i amb una dedicació a vegades més per damunt de les seves possibilitats. I, a més, hem de donar una confiança amb ells perquè he vist un compromís absolut en defensa dels drets de la dona, no?

S'ha dit també, hem de tenir una cosa, clar, evidentment, aquesta situació una mica de desemparament dels drets de la dona maltractada. Evidentment, això ha d'acabar en un jutjat. Normalment són els jutjats els que al final tenen l'última paraula i allà és on una dona pot sentir que es veu més abandonada o més vulnerats els seus drets. Jo dono un vot a favor, penso que les coses han millorat moltíssim, els jutges el que intenten aplicar és la justícia al cas concret, eh? I valoren els fets en funció de la llei, en funció d'unes qüestions ètiques i intenten solventar les solucions que es poden donar en aquestes situacions tan greus de maltractament de la dona, no?

La senyora Lorena Garrido, doncs, què he de dir?, hi estem totalment a favor. Ha presentat una sèrie de suggeriments i protocols per millorar i penso que, evidentment, aquest és el camí per millorar la situació de protecció de la dona.

I també ha parlat de la protecció de la dona, evidentment, aquesta es dona per suposat que hem de fer tot l'esforç en aquestes situacions greus de maltractament, però també ha parlat de la protecció a la infància. Sí que vull donar entendre que aquesta, i ho dic per la meva experiència, sobretot en el món civil, no sé si el senyor Huguet ha parlat del món penal, però moltes vegades s'utilitzen els fills tant per homes com per dones, com missatgers o com instruments de coacció a l'altre, eh? O sigui, com a arma arrojadiza, eh?, o com a corretja de transmissió amb el tema del pagament de les pensions i, bé, hi ha situacions, inclús, d'alineació parental o de predisposar. Vull dir que no només ho fan els homes, sinó també ho fan les dones, normalment quan tenen les guàrdies de custòdia, de predisposar moltes vegades el fill contra els pares, i això crea una situació de tensió al matrimoni, a la parella, als progenitors.

Quant al tema de la mampara. Jo he vist procediments que no s'havia demanat la mampara i s'ha fet, o sigui, els jutges ja són els primers que tenen un interès especial

a posar una mampara i evitar aquesta situació. Sí que és cert que es veu, malauradament, molt als jutjats que es creuen l'agressor amb les manilles i amb la dona, i les mirades maten i moltes dones, evidentment, ja no volen anar al jutjat o es tiren cap enrere per aquest tema, no?

Però, bé, es procura, i penso que això s'ha millorat molt, el jutjat manca de molts mitjans, és cert, i té moltes deficiències en aquest tema, però les mampares aquestes inclús s'utilitzen encara que no s'hagin sol·licitat, inclús el jutge pot demanar a vegades la suspensió fins que no portin la mampara, això també ho he vist en un procediment.

Dit això, bé, jo volia fer dues preguntes a la senyora Júlia Vega. Ha dit que, no sé, que jo soc de Lleida, no?, que de Lleida no ha arribat cap dada sobre el tema de les institucions..., bé, de la situació de la dona, de les agressions i això, no? Si hi havia alguna raó perquè no havia arribat aquesta dada. Ho dic perquè, bé, jo els conec personalment, sinó, si vol, ja parlaria amb la degana del col·legi d'advocats, o si ha fallat alguna cosa, perquè m'hagués agradat també sentir les dades, eh?

I després, si hi ha alguna qüestió...? Bé, ha dit que les dones migrants pateixen aquesta violència. És com si hagués fet una diferenciació entre dones migrants i dones d'aquí. Jo, bé, si hi ha algun component cultural diferent que pugui induir a aquesta violència diferent de la que pot estar aquí, cultural o religiosa, o vostè considera que tot aquest tipus de violència sempre és la mateixa.

I, finalment, una qüestió. El tema de les dones protegides, el tema dels pisos protegits, si pugueu explicar una mica quin protocol teniu, a efectes d'evitar que els agressors o les persones, les parelles que tenien abans, puguin localitzar aquestes dones o com s'actua en aquests casos.

Per la resta, moltes gràcies per la vostra compareixença. No tinc res més a dir.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts, el diputat Andrés Garcia Berrio.

El president

Gràcies, vicepresident. En primer lloc, volia agrair la compareixença que heu realitzat tant des de l'associació Hèlia com d'Almena Cooperativa Feminista, però també, no?, tota la representació de tota la resta d'entitats, com Antígona, que formen part de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes.

Jo crec que aquest informe, que és el primer, no?, que es planteja amb aquest rigor i amb aquesta dimensió, crec que és clau i és molt important. Jo crec que també aquesta sessió d'avui, perquè és portar aquí a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica doncs aquestes mancances que heu detectat en aquest informe i també amb tota la gran bateria de propostes i mesures que plantegeu, que són absolutament necessàries.

I també crec que cal reconèixer tot el recorregut que s'ha fet per part del moviment feminista per visibilitzar i per nombrar aquesta violència institucional masclista que s'ha anat produint en els darrers anys, no?, cada 25 de novembre, on això ha anat agafant més i més força. I avui tenim aquest primer informe que, un cop més, és la societat civil i el moviment feminista el que ho fa i cal reconèixer-ho.

Ara bé, cal que l'Administració i també, evidentment, el Parlament de Catalunya ens posem les piles per avançar.

Jo crec que una de les qüestions, diguem, transversals a l'informe crec que també és posar-nos i visibilitzar com el racisme és un grau de discriminació, així com l'origen afegit i una violència institucional afegida a la violència institucional, pròpiament, diguem, masclista.

En aquest sentit, sí que és important també, i en el cas de les dones gitanes...

Fitxer 8

...la proposta que s'està fent per part de Veus Gitanes, i que em consta que diferents grups parlamentaris ja s'estan treballant, per canviar un article de la Llei de violències masclistes que, directament, vinculava, en l'únic aspecte que se cita de manera concreta i directa a les dones gitanes, es fa un concepte i una conceptualització

clarament antigitana i discriminatòria, amb la qual cosa s'està treballant per poder esmenar això.

Dit això, tal com s'ha plantejat, per sort, no?, jo crec que hi ha com una feina feta per tal que avui arribem amb..., ja s'han presentat diverses iniciatives per part de diferents grups parlamentaris, també de Comuns, amb una moció que es va aprovar també amb aportacions d'altres grups parlamentaris, en la qual, d'alguna manera, jo crec que hi ha algunes coses d'aquest informe que, col·lectivament, no?, gràcies al vostre impuls, jo crec que s'ha de veure resultats aviat.

En primer lloc, cal dir que aquesta moció i també un acord del tercer suplement de crèdit obliga al Govern a fer i elaborar un informe al llarg del 2025 sobre l'impacte de les violències institucionals masclistes a Catalunya de la manera en què planteja i recull la llei contra les violències masclistes de l'any 2020.

Llavors, en aquest sentit, pensem que és molt important la feina que puguin fer des de les entitats, que ha de ser complementària, però qui té la responsabilitat de fer aquesta anàlisi ha de ser l'Administració pública.

En aquest mateix sentit i de la mateixa manera, també en aquest suplement de crèdit, en aquest acord per suplement de crèdit i també en aquesta moció, ja dic, fruit del treball col·lectiu, i també vull deixar molt clar, o sigui, cal ampliar la informació específica en violències masclistes als diferents actors del sistema judicial i el torn d'ofici, però també, i un tema molt important que també està acordat en aquesta moció i també en aquest acord per tercer suplement de crèdit, és reforçar amb personal propi l'Observatori Català de la Justícia en Violències Masclistes per desenvolupar un sistema d'avaluació de la justícia amb enquestes de satisfacció des de la perspectiva de gènere i la prevenció de les violències masclistes institucional, presentant els resultats al Parlament.

En aquest sentit, aquesta reflexió que fèieu de no hi ha suficients mecanismes per tal de poder valorar i avaluar la justícia, cal incorporar un sistema on les persones que acudeixen a la justícia puguin fer aquestes valoracions, i creiem que és fonamental.

Però això no vol dir que el Consell General del Poder Judicial no hagi de fer un mecanisme absolutament garantista i que, d'alguna manera, pugui fer un sistema

d'avaluació correcta dels jutges i les jutgesses, a dia d'avui, a tot l'Estat. El mecanisme actual no funciona, no s'investiga, arriben les queixes i les arxiven perquè diuen que no s'han fonamentat, sense cridar a les víctimes, a les afectades que ho han denunciat. Llavors, pensem que hi ha moltes mancances, és un dels principals reptes per actualitzar la justícia.

Llavors, també en aquest sentit, crec que és important dir que, efectivament, la feina que fan els advocats i les advocades d'ofici és absolutament necessària, imprescindible, és un servei públic que, a més a més, no està ben finançat, ben pagat, ben remunerat, però en cap cas justifica el que ens trobem, que és que a vegades es donen actituds i, tal com recull l'informe, actuacions no professionals com s'haurien de fer. I sí que caldria revisar també els sistemes de supervisió per tal de garantir que, quan això passi, hi hagi un mecanisme directe perquè es puguin millorar aquests mecanismes de supervisió, tal com reflecteix aquest informe, però també qui hem exercit aquesta professió també hem vist aquestes, a vegades, no bones actuacions i, a vegades, no tan bones. Jo crec que sempre hi ha marge de millora en els mecanismes de rendició de comptes i també els col·legis de l'advocacia i, diguem, la competència i la responsabilitat que té, en aquest cas, l'Administració per tal d'oferir, s'ha de poder avançar i s'ha de poder fer.

Quedarien molts punts, però, en tot cas, moltes gràcies. I les recomanacions que feu les hem de fer nostres, com ja s'ha fet de manera col·lectiva per part de diferents grups parlamentaris.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo per un temps màxim de cinc minuts.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. Doncs, en primer lloc, agrair-vos la feina que esteu fent des de l'Observatori, les entitats i, en concret, les que ens heu vingut aquí a explicar les dades i el context.

Com dèiem, és important aquesta feina que esteu fent quan no existia des de l'Administració i que sigui la societat civil la que està impulsant aquest Observatori. Creiem que és una iniciativa que era molt necessària i que està molt bé la feina que heu fet.

Agraeixo també les dades territorialitzades que avui ens heu donat, no? Amb el document que teníeu penjat, havíem vist les dades a l'Estat espanyol i trobava a faltar aquesta concreció per conèixer la realitat des d'aquí, doncs també agraeixo molt aquesta segregació per conèixer les dades d'aquí, a Catalunya.

Està molt bé que l'hagueu presentat, no?, aquí, a la Comissió de Justícia, perquè, com molt bé heu dit, no?, la justícia, amb una diferència molt gran, és la institució que més violència institucional ha generat, no?, per sobre de la meitat, i, per tant, representa un front de violència institucional molt gran. I és important que aquí tinguem aquesta visió i puguem analitzar les eines per sortir d'aquí.

Important també el que heu explicat de la interseccionalitat. Sí que hi ha violència institucional masclista, però també racista, també per classisme i també per edadisme. I hem de veure de quina manera, no?, treballem aquesta interseccionalitat de la violència institucional, perquè és important que l'afrontem des de tots els fronts.

Aprofito també, perquè molts membres de la Comissió de Justícia estem també a la Comissió d'Interior, per assenyalar que la segona institució en violència és la policia, no?, és el sector de la policia. I aquí també amb aquesta intersecció tan clara amb el racisme i com les dones que pateixen aquesta violència policial són més vulnerables, estan més exposades a patir racisme i xenofòbia, doncs perquè hi ha aquesta intersecció. I jo crec que també està bé que ho recordem aquí.

De l'anàlisi que en feu, hi ha un tema que és recurrent aquí al Parlament i que jo crec que està bé que no ens acostumem. El primer que dieu és, s'ha de complir la normativa. Això és un tema que és esgotador, no? Perquè aprovem tantes normatives, tants reglaments, lleis i després veiem que costa tantíssim d'aplicar-ho.

I, bé, jo no em canso de denunciar-ho, perquè cada vegada veiem que és un tema recurrent, no? El primer que diem és que es compleixi la normativa.

Important, llavors, en aquest sentit, això que ja demaneu, no?, la formació, la sensibilització i també amb aquesta mirada interseccional, no?, perquè és el que realment ens farà tenir unes institucions que siguin públiques de debò, no?, que ens representin a tots i a totes, perquè sinó només representen l'home blanc cis.

Expliqueu també que, els més assenyalats, jutges i jutgesses, dintre de la justícia. I, clar, això, la conseqüència, doncs com es prioritzen els drets parentals, amb el síndrome d'alineació parental, amenaces de retirada de custòdia, negació d'ordres de protecció, espais físics compartits... Bé, això el que fa evident és que aquesta violència no és individual, sinó que és estructural, forma part de l'estructura de la justícia i, per tant, que la solució també ho ha de ser.

Vostès apunteu a mecanismes de supervisió, no? He sentit que parlàveu de valoració ciutadana al servei de justícia. M'agradaria saber què us imagineu, com us imagineu aquesta valoració ciutadana? De quina manera podem fer aquest control, més enllà del que comentava el company de Comuns d'enquestes de qualitat? Potser un mecanisme, però crec que hem de fer més passos. De quina manera podem tenir mecanismes reals de control i seguiment del que es fa?

És cert que el servei aquest de queixes, ara vindran les Mares Protectores i ens ho explicaran, els milers i milers de queixes que han fet i com, fins que no han aconseguit doncs, realment, unir-se totes, fer força, que des d'aquí al Parlament es parlés d'elles, que tinc tota aquesta visibilitat que han aconseguit doncs ha estat aquesta unió el que han..., bé, han fet un canvi que no se'ls ha reconegut tampoc, eh?, que hagi estat per elles que es fan canvis al jutjat de la Ciutat de la justícia. Però, bé, els canvis han vingut, però quan en parlem, concretament, doncs és veritat, no reconeixien les queixes, aquí no passa res, no protesten, en fi.

De quina manera us imagineu aquest mecanisme que podríem fer de supervisió i de control ciutadà real del que està passant allà?

I també amb el panorama que ens ve ara, no?, d'aquesta unió, de donar més feina als jutjats de VIDO, no?, on també es tractarà tot el tema de violència sexual, que ja ens deien que, si ja tenien problemes per encabir tot això, doncs que ara mateix, no?, doncs encara tindrien molta més feina aquests jutjats de VIDO. Si vosaltres

doncs també quina valoració en feu de si la justícia està preparada per entomar aquest canvi o no.

I, de nou, moltes gràcies per la feina i esperant les vostres respostes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar.

Judit Alcalá González

Gràcies, president. Primer que tot, agrair la seva compareixença avui en aquesta comissió i també expressar el nostre més sincer reconeixement a la tasca que desenvolupen totes les associacions contra la lluita contra la violència masclista i també l'institucional.

Creiem que la vostra feina és un pilar fonamental per avançar en una societat molt més justa, molt més igualitària i segura per a totes les dones, els nens i adolescents.

Agrair també aquest informe que han fet, perquè no oblidem que són dones que, després d'haver viscut una violència masclista, van a institucions per buscar protecció i justícia, però a vegades es troben amb aquestes noves violències, no?, que no es tenen en compte.

I gràcies també per aquest canal de denúncia perquè donem veu a aquestes dones, són escoltades i també estan acompanyades.

Som conscients que les violències institucionals constitueixen una de les formes més difícils de combatre, ja que sovint estan amagades en estructures també i procediments o, fins i tot, actituds, no?, que no sempre són visibles però que acaben generant un impacte profund a la persona. Com totes les formes de violència, l'arrel d'aquesta violència es troba en l'expressió d'estructural, patriarcal i desigual de la nostra societat, que encara l'estan patint. I per això les institucions han de ser garants dels drets en un Estat democràtic, que no poden ser espais de revictimització, com ja s'ha donat en algun cas.

El Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar som un grup obertament feminista, el nostre compromís amb el feminisme és una responsabilitat política i

també institucional. I el feminisme per al PSC és legislació i també polítiques públiques amb recursos suficients, que s'ha de tractar també amb una mirada transversal.

I hem de posar en valor el pas important que va suposar la Llei del 17/2020, una llei pionera que va reconèixer aquesta forma específica de violència, gràcies també a les reivindicacions també dels moviments feministes.

Aquest marc també, per tant, és el que ha de dirigir també l'actuació del Govern, com ja deia el nostre portaveu d'Igualtat i Feminisme, l'Elena Díaz, doncs l'estàndard de diligència deguda ens imposa la responsabilitat també de respondre amb eficàcia, eficiència, compromís i amb una visió de gènere.

El Govern està treballant en la implantació de formació de manera transversal amb diversos professionals de l'àmbit de la justícia, però també en l'àmbit policial, sanitari i social.

I també el CEJFE ha creat un grup de treball on participen experts, tant del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica com del Departament d'Igualtat i Feminisme, per analitzar casos documentats en els que s'hauria d'haver aplicat el síndrome d'alineació parental. I es pretén, doncs, donar i analitzar les causes per poder determinar unes actuacions més eficients.

Som plenament conscients que hi ha molta feina a fer i, sens dubte, no eludim responsabilitats, ni molt menys, i continuem treballant per erradicar totes les formes de violència masclista.

Creiem que les aportacions que han fet vostès són essencials per dissenyar polítiques públiques, que no només s'escriuen en papers, sinó que, a més a més, es tradueixen en canvis tangibles en la vida de les persones.

I en aquest sentit, doncs valorem positivament la tasca que realitzen des de l'Observatori de Violències Institucionals, que constitueix una eina clau per diagnosticar, per documentar i també per seguir els efectes d'aquestes violències i per dissenyar també estratègies específiques des de l'Administració pública.

Per acabar, dir-los que la lluita contra les violències masclistes és un repte complex, molt complex, que requereix un enfocament interseccional i transversal i,

precisament, aquest enfocament doncs és el que heu sabut integrar amb rigor i valentia.

I abans d'acabar, diverses preguntes. Consideren que el protocol que des del 2023 es va iniciar per la detecció i resposta a les violències institucionals masclistes, quines barreres pràctiques observeu en la seva aplicació en diferents àmbits institucionals, judicials, socials, sanitaris, etcètera?

Després, tenint en compte la complexitat de les violències institucionals, que sovint manifesten en forma de negligència, invisibilització o reproducció de desigualtats, com creieu que s'hauria de reforçar aquesta detecció precoç i la integració per part de les institucions?

I per acabar, les violències institucionals afecten, especialment, a col·lectius vulnerables, com dones amb diversitat funcional, migrants, menors en situació de tuteles. Com podem assegurar també que aquestes...

Fitxer 9

...polítiques públiques i protocols considerin adequadament la interseccionalitat i la diversitat d'experiències?

I agrair una vegada més la feina que feu i quedem a la vostra disposició.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn de rèplica per part de les compareixents i, bé, teniu quinze minuts i ja em direu com us els repartiu.

(Pausa.)

Doncs començaria la senyora Júlia Vega Soria.

Júlia Vega Soria (sòcia fundadora d'Almena Cooperativa Feminista)

Doncs moltíssimes gràcies de nou. En tot cas, faré alguna reflexió en funció de les darreres preguntes que la representant del PSC ha fet, no?

Jo crec que el protocol marc és una eina molt important a nivell teòric i conceptual perquè, precisament, treballa, sobretot, el tema de la interseccionalitat, posar els drets en el centre, qüestions que són com molt cabdals, precisament, per combatre aquestes violències institucionals masclistes. Situa què és la diligència deguda i sabem, com ha dit la Lorena, que tot el que no és diligència deguda és violència institucional masclista. Per tant, és com molt important.

Ara bé, evidentment, necessitem eines, es necessiten eines de país, també, que puguin aterrar i concretar qüestions com molt importants vinculades al dia a dia de les persones professionals, no? Hi havia tota una sèrie d'eines que estaven promeses, no?, que creiem molt sincerament i d'una manera molt honesta que és molt necessària perquè hem de saber com s'han de fer els informes. Els informes és un gran tema que surt també, no? S'ha de saber com s'apliquen qüestions d'interseccionalitat o d'antiracisme de forma concreta en el dia a dia. Ha d'haver-hi tota una sèrie d'eines que continuen treballant, i no només les eines, sinó un procés per implementar aquestes eines en el conjunt de persones professionals.

Clar, el reforç de la detecció precoç per a mi té a veure amb la formació. Si comencem a introduir les violències institucionals masclistes en totes les formacions sistemàtiques de totes les persones professionals, doncs, evidentment, començarem a tenir ulls per elles, no?, i començarem a generar instruments i espais, que també el mateix protocol marc diu, no?, per, precisament, analitzar, debatre i veure com s'enfronten, inclús les pròpies comissions dels propis circuits professionals, no?, de com fer-ho.

I com assegurar la interseccionalitat i diversitat de les experiències? És que les preguntes eren molt difícils. Doncs, d'entrada, hauríem de tenir també una Administració pública i uns recursos i serveis molt més diversos. És a dir, que l'entrada de persones treballadores, no?, i per l'atenció en tots els recursos i serveis podria ser una molt bona garantia. I, per tant, s'hauria de fer un esforç profund en aquesta matèria.

Ja està, ho deixo aquí, les altres al·lusions no donarà temps.

Lorena Garrido Jiménez (experta del Consell de l'OVIM. Associació Hèlia)

Jo volia donar resposta més aviat al tema del torn d'ofici, però com una resposta que no solament comprèn el tema del torn d'ofici. Que quan aquestes veus posen de relleu l'existència d'una violència institucional masculista, no és un atac a la institució, a la institució del torn d'ofici o d'un jutjat o del poder judicial, on està posant la mirada és, justament, quan aquesta institució, en alguns casos, però no és solament un cas aïllat, no està funcionant, per fer propostes de millora. Per tant, no és un atac a tota la feina que es fa al torn d'ofici, i coneixem moltes advocades que fan una molt bona tasca també al torn d'ofici, i es fa molta formació als col·legis d'advocats, però encara és insuficient.

Per exemple, jo faig part d'aquesta formació a l'ICAB, i en dos hores hem d'explicar el tràfic de sers humans amb finalitat d'explotació sexual i el matrimoni forçat. Són dos hores per explicar una realitat summament complexa, no solament en temes, diguem, jurídics, legislació diversa, dispersa. I, per tant, sempre és insuficient perquè també hem d'incorporar no solament el coneixement tècnic legal, sinó també la perspectiva de gènere, la perspectiva d'infància i el concepte de violència institucional per donar eines ètiques perquè aquestes persones actuïn amb aquesta diligència deguda que és l'obligació.

Per tant, voldria dir que, efectivament, hem passat d'una formació de vuit hores, al principi, al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, a ara una formació que té més hores, de cent vint hores, però encara és insuficient. Per tant, podem encara millorar perquè la resposta que ens donen els casos és que encara, per exemple, tenim situacions on l'advocat o l'advocada d'ofici cita la dona vint minuts abans del judici, no hi ha una preparació, no hi ha el mateix tractament de, diguem, una atenció en el seu despatx, una explicació de què passarà, com passarà, com serà un judici. Per tant, encara no tenim totes aquestes estructures, temps, dedicació, per poder fer-ho de la millor manera possible.

Simplement, jo crec que també s'ha parlat sobre el tema de quantitat, qualitat, jo crec que aquest estudi és quantitatiu i és qualitatiu. Alguns d'aquests casos han estat, diguem, analitzats d'una manera molt més profunda, amb l'acompanyament de les entitats i associacions, per veure, diguem, aquests patrons estructurals que estan, diguem, més desenvolupats en l'informe.

Per tant, efectivament, probablement, encara el percentatge respecte de totes les denúncies és baix, però és molt important perquè s'estan donant les primeres veus d'una situació que sí que és més estructural.

I aquí recordo, o sigui, nosaltres com a grup de recerca a la universitat, el 2010 vam fer una investigació que es deia *Per què les dones no denuncien?*, i les conclusions són les mateixes que ens trobem, diguem, quinze anys després en aquest informe. Per tant, hem avançat, però hem avançat poc de tot el que significa la resposta judicial.

I jo crec que, bé, en temes d'ordre de protecció, efectivament, hi ha col·lisió de drets, però hi ha col·lisió de drets que hem d'analitzar en la proporcionalitat també. La proporcionalitat de la protecció respecte a la proporcionalitat del risc. En casos, per exemple, d'assassinats en temes de violència vicària, ens adonem com, a vegades, no solament l'agilitat, sinó la protecció immediata necessària podria salvar vides. I això també és important en la proporcionalitat de la protecció.

I respecte de com aplicar els protocols, el protocol específic en matèria de violències institucionals masclistes, jo crec que també és rellevant donar, bé, seguiment i eines de valoració de les actuacions. I també hem parlat, diguem, molts, encara que no tenim aquesta perspectiva única, molt de sancions. O sigui, veure quin impacte pot tenir que es detecti alguna situació de violència institucional masclista. Com ho recollim, això, al nostre ordenament? Perquè, de moment, el que tenim són, per exemple, aquí s'ha anomenat el tema del Consell General del Poder Judicial, i són queixes que tenen un recorregut, podríem dir, més, diguem, simbòlic, però no tenen un recorregut més d'una sanció o un impacte cap a les persones que puguin haver d'incórrer en una situació de violència institucional masclista.

I jo sí que no puc deixar passar que en aquesta sessió he sentit la utilització de l'expressió «alienació parental» i d'utilització dels menors com missatgers de situacions que són el que nosaltres anomenem, justament, estereotips que dificulten l'aplicació del dret a viure sense violència. I no vull deixar passar també que és una prohibició legal de la utilització d'aquest terme i, per tant, en un lloc com aquest ho he de posar de relleu.

I també respecte del que em toca també com a dona migrant, puc dir, i també com a investigadora en temes específics de violències masclistes, que no hi ha cap diferència en la violència que pateixen les dones migrants d'un origen diferent, d'una classe social diferent. El que el diferencia és la possibilitat de sortir de la violència, les dificultats que poden tenir per sortir de la violència.

Per tant, no és una diferència en el seu origen, sinó que la diferència és la resposta que dona la institucionalitat, moltes vegades, a aquestes dones per la seva condició de migrant. I això és el que identifiquem com a violència institucional masclista vinculada amb temes de racisme. Per tant, la violència és estructural i igual, lamentablement, per totes les dones, sense tenir en compte el seu origen, però la seva possibilitat de sortir i paraitzar la situació de violència és diferent.

Lorena Garrido Jiménez (experta del Consell de l'OVIM. Associació Hèlia)

Sí, jo volia reforçar una mica que ara aquest informe és del març del 2024 al final de l'any. Per tant, les dades, per exemple, de Lleida, que no surtin, doncs també té l'origen en què ara, precisament, volem fer una bona difusió del canal de denúncia perquè encara no ha arribat a totes les dones que puguin fer les denúncies o, fins i tot, a les entitats, no? Estem fent encara aquesta feina.

I jo penso que és molt important perquè després puguin haver-hi dades. Estàvem dient que les dades són importants i amb algunes intervencions, sobretot d'això, dels advocats, del torn d'ofici, etcètera, no posem l'accent, la Lorena ho ha explicat, però jo voldria dir, no posem l'accent que tot l'advocacia faci malament les coses, etcètera, sinó que això són dades que ja han sortit en aquest informe, per petitó que sigui, dades que han dit les dones, que no han estat ben ateses.

O sigui, diríem que el que vol l'OVIM és posar sobre la taula les dades específiques del que no funciona. I hem dit també que posarem en relleu el que sí que funciona i això ha de servir per poder millorar el que dèiem, no?, els protocols, com apliquem tots aquests protocols, perquè les lleis..., hi són les lleis. O sigui, no ens cansem de repetir que les lleis hi són, però no s'apliquen com s'han d'aplicar, que vol dir la deguda diligència, no?

Jo no ho sé explicar tan bé com la Lorena, però jo he acompanyat dones, des del 2008 estic..., he acompanyat dones als jutjats i he vist l'actuació de l'advocacia, i

moltes vegades ha sigut molt bona, però moltes vegades, massa sovint, he vist com amb aquell quartet que és molt petitó, que les dones van a la compareixença, que, com deien, judicis ràpids, i no, els judicis venen després i es repeteixen i es repeteixen, fins que no acaben tot el periple poden passar tres anys o més.

És la compareixença, on es decideixen moltes coses que després tenen les seves repercussions, i és allà on falla el saber, el tenir la formació aquesta que estem reclamant, que tant l'advocacia, com els jutjats, com tothom que intervé, tots els funcionaris que intervenen, tenen l'obligació i tenim l'obligació, tant la societat civil com les institucions, de poder posar els mecanismes aquests que reclamem.

Jo penso que és molt important el que estem fent per això, per donar l'evidència científica de què està passant, no poder, diguéssim, continuar dient que potser no és tan important el que diem.

Marina Oliva Seguro (responsable d'incidència de l'Associació Hèlia)

Jo només volia afegir una cosa, i és que és veritat que els casos, no?, si mirem en cosa quantitativa, no són representatius, però sí que és veritat que una de les coses que hem començat a analitzar, i que també totes, com a persones que acompanyem dones que han viscut violències masclistes, l'impacte d'aquesta violència institucional és molt greu.

Jo, per exemple, vaig acompanyar un cop una dona que l'advocat d'ofici, a la meitat del judici, sense voler, va filtrar la direcció de la casa d'acollida on estava la dona. Això va tenir un impacte molt gran, va fer que durant un temps haguessin de tancar la casa d'acollida de la dona per motius de seguretat, i després aquesta dona hagués d'estar reubicada a una altra casa d'acollida, és a dir, canviar un altre cop la vida d'aquesta dona, l'escola on estaven els infants, etc.

A l'OVIM també hem recollit casos de feminicidis, hem recollit casos d'infanticidis on hi ha hagut assassinats per violència vicària i després no hi ha hagut cap reparació a aquestes dones.

Aleshores, estem parlant de violència vicària, sí, però de violència institucional, que els impactes que tenen a la vida de les dones són molt, molt, molt greus, i no només

greus a nivell emocional, sinó també greus a nivell del seu dia a dia, a nivell legal i a nivell econòmic pel que parlàvem de...

Fitxer 10

...quins mecanismes proposem nosaltres de denúncia d'aquestes violències institucionals. També hi ha una sensació d'indefensió i d'impunitat. Què faig quan jo visc aquesta violència? On denuncio la violència institucional? I quina sanció hi haurà d'això?

Hi ha dones que tenen..., o sigui, que el preu econòmic de denunciar la violència institucional també és molt, molt alt. I nosaltres també pensem que és molt important que des de les organitzacions feministes o des de les organitzacions que tenim una entitat jurídica que estem acompanyant a dones també podem engegar processos de queixa i de denúncia d'aquestes actuacions, perquè cent disset veus són molt poques, però, al final, és també molt dur i molt pervers posar la responsabilitat i la càrrega de la denúncia de la violència institucional en les pròpies dones que estan sortint d'un procés de recuperació de violències masclistes.

Aleshores, també, com una de les recomanacions que posem a l'informe, és que també les pròpies entitats que estem acompanyant puguem *acuerpar* aquestes denúncies o aquestes queixes. Al Consejo General del Poder Judicial, per exemple, nosaltres, com a Hèlia, també hem posat queixes alguns cops, però sempre es demana que ho faci la dona en primera persona, i això també té molts riscos i a les dones els fa por fer-ho i pensem que és important que nosaltres també puguem començar a denunciar-ho des d'un altre lloc.

El president

D'acord, doncs fins aquí arribaria la compareixença. Agrair-los, un cop més, tant la feina de l'informe com la seva compareixença avui aquí. Llavors, moltes gràcies.

I faríem un recés de cinc minuts per tal que vinguin les següents compareixences.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

(Atès que aquesta part de la sessió és secreta, no se'n fa la transcripció.) #

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT